

3 Rocznicą wprowadzenia
stanu wojennego

5 Jeszcze bardziej
elastyczny czas pracy?

6 Krajowy Zjazd
Delegatów

16 Sport

Bóg się rodzi, moc truchleje,
Pan niebiosów obnażony...

Franciszek Karpiński

Pokoju w sercu, radości
z narodzin Zbawiciela.

Stabilnych miejsc pracy,
aby była wykonywana w
bezpiecznych warunkach oraz
dużo czasu dla bliskich.

Niech nie opuści nas nadzieja
na lepsze czasy,
wolne od kryzysu.

Niech zniknie widmo
bezrobocia.

Wszystkim ludziom
dolnośląskiej Solidarności
oraz ich rodzinom
na nadchodzący czas Świąt
Bożego Narodzenia życzy
przewodniczący dolnośląskiej
Solidarności

Jerzemu Kłusko

- Auguścik Mieczysław
- Bachta Mieczysław
- Bartoszyński Andrzej
- Berlicki Tadeusz
- Bieganowski Michał
- Borecki Zenon
- Bujalski Juliusz
- Bukalska Irena
- Burzyńska Maria
- Cegiełka Mateusz
- Czachorowski Janusz
- Czyżyk Władysław
- Draszkiewicz Ryszard
- Dreszer Andrzej
- Fercz Jolanta
- Frydrychowicz Zbigniew (pośmiertnie)
- Gaglik Piotr
- Gajda Bogdan
- Gierosz Marian
- Ginter Bogdan
- Grefling Stefan
- Gromek Stefan
- Jakubiec Waldemar
- Jaruzelski Wojciech (pośmiertnie)
- Jasicki Jan
- Jenke Stanisław
- Jeżyk – Herbuś Izabela
- Kaczmarczyk Piotr
- Kańczuga Antoni
- Karczmarek Wiesław (pośmiertnie)
- Kasprzyszak Janusz
- Kaszuba Stanisław
- Kaszuba Stanisław
- Kędra Adam
- Kisielnicki Adam
- Klimczyk Henryk (pośmiertnie)
- Kluba Bogdan (pośmiertnie)
- Kolada Leszek
- Koper Romualda
- Krzysztoń Bożena
- Kuczyńska Irena
- Kulaszewska Dorota
- Kulaszyński Jakub
- Kwaśniewski Stanisław
- Lipka Elżbieta
- Literat Łazarz
- Łakowski Zbigniew
- Małys Stanisław (pośmiertnie)
- Mandat Elżbieta
- Mączniewski Stanisław
- Mokrzan Stanisław
- Murawski Edward
- Musiołowska Barbara
- Muszyńska Donata
- Nowak Bogdan
- Olędzki Tomasz
- Ostrowski Henryk (pośmiertnie)
- Otręba Łucja
- Pazdriyowski Stanisław
- Pełka Jan
- Pieczka Barbara
- Poderska Anna
- Polarczyk Henryk
- Przybylski Czesław
- Przybylski Ryszard
- Romaniszyn Janusz
- Rudno-Rudzińska Barbara
- Rudzki Bogusław
- Rutecka Elżbieta
- Rutkowski Włodzisław
- Rząsa Janina
- Sobkowicz Edward (pośmiertnie)
- Sojka Piotr
- Sroka Adam

Bądźcie dalej niezłomni

W Politechnice Wrocławskiej i szkole przy ulicy Tęczowej uhonorowani zostali cisi bohaterowie oporu przeciw władzy, która ponad 30 lat temu wprowadziła w Polsce stan wojenny.

Dolnośląska „Solidarność” rozpoczęła upamiętnianie tych wydarzeń w piątek 7 grudnia. W Auli Politechniki Wrocławskiej medale ustanowione rok temu przez powołaną przez Region Kapitułę odebrało 56 osób, które po 13 grudnia 1981 roku ofiarne pomagały ukrywać się poszukiwanym przez SB działani-

ną postawę. Podniosła uroczystość uświetniła młodzież z XVII LO przy ul. Tęczowej we Wrocławiu, koncertem „A źródło wciąż bije”. Wielu wyróżnionych patrzyło i słuchało młodych artystów z wyraźnym wzruszeniem.

Równie podniosła ceremonia miała miejsce 12 grudnia w XVII Liceum Ogólnokształcącym im. Agnieszki

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

czom, kolportowały nielegalne wydawnictwa, drukowały gazety, ulotki.

Wiele tych form oporu wymienił, witając zebranych, Kazimierz Kimso. Przewodniczący dolnośląskiej „Solidarności” zwrócił też uwagę, na miej-

scie, kolportowały nielegalne wydawnictwa, drukowały gazety, ulotki. Wiele tych form oporu wymienił, witając zebranych, Kazimierz Kimso. Przewodniczący dolnośląskiej „Solidarności” zwrócił też uwagę, na miej-

FOT. PAWEŁ CHABIŃSKI

sce, w którym doszło do tej uroczystości. Powiedział m.in., że Politechnika Wrocławska jest nie tylko uczelnią, na której młodzież zdobywa wiedzę, ale też ma szansę, aby dowiedzieć się, czym była i jest obecnie „Solidarność”.

Wyjątkowość tego miejsca podkreślał również były rektor tej uczelni oraz długoletni działacz uczelnianej „Solidarności” profesor Andrzej Wiszniewski. Przypomnił m.in. marcowy strajk w 1968 r. oraz brutalną pacyfikację uczelni przez ZOMO w grudniu 1981 r. Dziękując Niezłomnym za ich postawę, były rektor Politechniki Wrocławskiej zaapelował, aby dalej odnaczeni zachowali swoją niezłom-

ność. Powiedział m.in., że Politechnika Wrocławska jest nie tylko uczelnią, na której młodzież zdobywa wiedzę, ale też ma szansę, aby dowiedzieć się, czym była i jest obecnie „Solidarność”.

Obecny na sali Tomasz Wójcik wspomniął czasy powstawania „Solidarności”, ale także wprowadzenia stanu wojennego. – Położyłem się, aby odpocząć. Żona była w szpitalu, bo kilka dni wcześniej urodziło nam się dziecko, a ja zostałem z pozostałymi pociechami w domu. Wyłączyli prąd, ale to mnie nie zdziwiło, bo wtedy to była częsta praktyka. Nagle usłyszałem pukanie do drzwi. Byli to „listonosze” choć listów nie mieli

tej sali nic by się nie udało, bo sami przywódcy podziemnych struktur komunizmu nie pokonaliby. W woj-sku generał potrzebuje armii, żeby pokonać wroga. Jestem przekonany, że tu właśnie siedzą oficerowie i podoficerowie takiej armii – podkreśli Kazimierz Kimso.

W szkole odznaczonych zostało ponad 40 drukarzy, kolporterów

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

– uśmiecha się Wójcik. – Przycisnęli mnie pod ścianą i dokonali rewizji. Nie zostałem jednak internowany, bo miałem pod opieką małe dzieci. Z uśmiechem na twarzy dodaje – I tak uratowała mnie od zapuszkowania moja świeżo urodzona córka. O tym, że został wprowadzony stan wojenny Wójcik dowiedział się rano. – Puka do moich drzwi Marek Muszyński i mówi, co się dzieje w kraju. Na to ja – czyście powariowali?! Jaki stan wojenny?! Postanowiłem odwiedzić mojego sąsiada Władysława Sidorowicza. Uznałem, że jeśli dalej siedzi w domu, to nic wielkiego się nie stało. Jednak go już nie było – został internowany – przypomina Wójcik.

Kazimierz Kimso pochwalił dyrektora Romana Kowalczyka oraz kadrę pedagogów w XVII L.O. – To Liceum jest takim miejscem, gdzie „Solidarność” czuje się bardzo dobrze, a jej symbole są pielęgnowane. Gdyby było więcej takich szkół i osób, które kształtują naszą młodzież wszyscy moglibyśmy być spokojni o przyszłość Polski – zaznaczył Kazimierz Kimso.

Dzisiaj jest szczególny czas i zebrali się tu szczególnie ludzie – Niezłomni. Ludzie, którzy nie bali się postawić na szali obowiązków codziennego życia, aby walczyć o Polskę. Bez tych, którzy siedzą na

i innych zasłużonych dla odzyskania przez Polskę niepodległości.

Gospodarzem uroczystości był niezawodny dyrektor placówki Roman Kowalczyk. Po ceremonii wręczenia medali zaproszeni goście obejrzeli spektakl teatralny w wykonaniu uczniów z klasy o profilu teatralnym.

PAWEŁ CHABIŃSKI,
MARCIN RACZKOWSKI

- Stankiewicz Adam
- Statkiewicz Izidor
- Suchodolska-Batycka Mirosława
- Sulikowski Ignacy
- Surdyk Bogdan
- Szulc Ludwik (pośmiertnie)
- Tercki Marian
- Tomczuk Jan
- Tomczyk Andrzej
- Topolska Maria
- Wajda Andrzej
- Wala Danuta
- Waśkowska Hanna
- Wester Dyonizy
- Witecka Irena
- Włoka Jan
- Wojtas Mieczysław
- Woźniak Janusz
- Woźniak Józef
- Wójtowicz Adam
- Wyrwas Leonard
- Zaliński Leszek
- Zarębska Krystyna
- Zoloteńki Waldemar

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

Jesteśmy tu żeby pamiętać

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

Poranna Msza św. odprawiona w kościele pw. Najświętszego Serca Jezusowego rozpoczęła we Wrocławiu uroczystości rocznicowe 13 grudnia 1981r. Następnie zebrani przeszli pod tablicę upamiętniającą pamięć Tadeusza Huskowskiego i złożyli tam kwiaty. Podobnie stało się pod Pomnikiem Solidarności położonym na Skwerze Obrońców Solidarności na terenie kampusu uniwersyteckiego. Tam przemawiali m.in. rektor Politechniki Wrocławskiej Tadeusz Więckowski, Kazimierz Kimso przewodniczący Regionu Dolny Śląsk NSZZ Solidarność, prof. Andrzej Wiszniewski,

marszałek województwa Rafał Jurkowlanec i wiceprezydent Wrocławia Adam Grehl.

Znicz i kwiaty pod tablicą upamiętniającą Tadeusza Kosteckiego zakończyły uroczystości rocznicowe na Politechnice Wrocławskiej.

Wczesnym popołudniem w Sali Kolumnowej Urzędu Wojewódzkiego wi-

została Msza św. w intencji ofiar stanu wojennego.

MR

Krystyna Plewińska odbiera odznaczenie z rąk wojewody E. Mańkowskiej

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

FOT. PAWEŁ CHABIŃSKI

To już stało się tradycją, że w przededniu rocznicy wprowadzenia stanu wojennego w Polsce (12 grudnia), związkowcy, przedstawiciele władz miejskich oraz rodzina składa kwiaty przy Dolmelu (obecnie Dozamel) zakładzie, gdzie pracował Piotr Bednarz – legendarny przywódca dolnośląskiej „Solidarności”, zmarły w marcu 2009 roku. – Spotykamy się w miejscu, gdzie znajdują się dwie tablice: jedna ku czci Piotra Bednarza oraz druga, przypominająca o pacyfikacji zakładu przez podwładnych Jaruzelskiego – powiedział szef dolnośląskiej „Solidarności” Kazimierz Kimso. – Piotrek był wierny aż do śmierci przysiędze, którą złożył przy zajeźdni nr. 7. Dzisiaj w badaniach opinii publicznej czytamy, że 40% Polaków uważa za słuszne wprowadzenie stanu wojennego lub uważa go za mniejsze zło. Nie możemy tak podchodzić do tego zagadnienia. Było to zło wyrządzone całej Polsce.

PCh

Z inicjatywy uczniów

Samorząd uczniowski II Liceum Ogólnokształcącego we Wrocławiu postanowił przypomnieć kolegom i koleżankom wydarzeni a sprzed 31. lat. Wchodząc do szkoły 13 grudnia trzeba było ustawić się w długiej kolejce do biura, gdzie opryskliwa i mało uprzejma pani wydawała przepustki, które umożliwiały legalnie poruszanie się po szkole. Okna zaklejono gazetami, a na ścianach rządowe hasła przeplatały się z antysystemowymi. Z głośników roznosił się głos generała Jaruzelskiego obwieszącego wprowadzenie stanu wojennego w Polsce. W każdej chwili uczniowie narażeni byli na kontrole ze strony milicjantów. W razie braku przepustki obywatelowi groziły nieprzyjemności ze strony milicjantów. Obywatelu! Proszę okazać przepustkę – słyszano na korytarzu.

W szkolnej świetlicy rozbrzmiewały piosenki Jacka Kaczmarskiego, a w czytelniku uczniowie słuchali wykładu nauczyciela historii o

wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. To wszystko było możliwe dzięki inicjatywie uczniów, bo jak sami podkreślają o pamięć Ojczyzny trzeba dbać.

Pojawił się również sklep rodem z lat 80. Nie mogło w nim zabraknąć octu i papieru toaletowego. – Ocet

kupiliśmy w pobliskim sklepie – uśmiecha się Filip Karpiński – jeden z inicjatorów happeningu. – Jak nie zjeździe w naszym sklepie to mamy gwarancje na zwrot zainwestowanej gotówki.

Na pomysł „zamieszania” wpadł Michał Domaradzki. Chciał zaangażować się w projekt, który będzie przypominał o ważnych historycznych wydarzeniach. – Świadomość historyczna – gdzieś młodym ludziom ucieka, inni uważają, że jest nam ona niepotrzebna. Wprowadzenie stanu wojennego było bardzo ważne, zmieniło życie wielu Polaków, dlatego warto opowiedzieć o tym innym – uważa uczeń klasy maturalnej.

Filip Karpiński podkreśla, że przygotowania zaczęły się już w listopadzie. – W ten projekt zaangażowało

FOT. PAWEŁ CHABIŃSKI

się około 30 uczniów – przypomina. Kilkanaście osób przygotowywało część artystyczną, inni zajęli się charakterystyką szkoły tak, żeby najlepiej oddawała klimat grudnia '81 roku. Nad wszystkim czuwał Jacek Elminowski – nauczyciel historii.

PAWEŁ CHABIŃSKI

DOLNOŚLĄSKA
SOLIDARNOŚĆ

Od 1991 r. do 2000 r. „Co Tydzień »S«”

Redagują:

Marcin Raczkowski
(redaktor naczelny),
Paweł Chabiński

Skład komputerowy:
Sławomir Kowalik

Adres:

53-661 Wrocław, pl. Solidarności 1/3/5
I piętro, pok. 121
tel.: 71 78 10 157;
faks: 71 355 15 65

e-mail:

redakcja.wroc@solidarnosc.org.pl

Wydawca: Region Dolny Śląsk
NSZZ „Solidarność”

Druk: NORPOL-PRESS

Nakład: 6500 egz.

Numer zamknięto:
14.12.2012 r.

Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania tekstów.

strona internetowa Zarządu Regionu „S” D. Śląsk:
www.solidarnosc.wroc.pl

FOT. PAWEŁ CHABIŃSKI

Od 12 grudnia w archiwum państwowym przy ul. Pomorskiej można oglądać wystawę „586 dni stanu wojennego” (13 XII 1981 r. - 22 VII 1983 r.), przygotowaną w związku z 31 rocznicą stanu wojennego w Polsce. Na uroczystym otwarciu obecny był m.in. Włodzimierz Suleja – szef wrocławskiego IPN-u, Kazimierz Kimso – przewodniczący dolnośląskiej „Solidarności” oraz Waldemar Major Frydrych – założyciel Pomarańczowej Alternatywy. – Mam nadzieję, że wystawa ta da inspirację historykom, aby zajęli się badaniem okresu stanu wojennego, w tematyce którego jest jeszcze wiele do zrobienia – powiedział szef wrocławskiego IPN-u.

PCh

List otwarty

**Pan Sławomir Nowak
Minister Transportu
Budownictwa i Gospodarki
Morskiej**

Szanowny Panie Ministrze,

Wyrażam swój stanowczy protest wobec treści wypowiedzi, jakich udziela Pan na łamach mediów w odniesieniu do ulg przejazdowych pracowników kolei, emerytów i ich rodzin. Ulgi przejazdowe nie są zaszłością, są zagwarantowane od lat ustawą - rekompensatą za mniejsze apanaże wszystkich obecnych i byłych pracowników, którzy wykonują lub, w przypadku emerytów, wykonywali swoją służbę na kolei.

W okresie kryzysu i zysku za wszelką cenę proponuję zabrać ulgi nie tylko kolejarzom, na których oszczędzimy 28 milionów złotych. Może należałoby zlikwidować wszystkie ulgi ustawowe i to dla wszystkich grup uprzywilejowa-

FOT. PAWEŁ CHABIŃSKI

nych, rozpoczynając od posłów i senatorów, a kończąc na studentach, młodzieży szkolnej oraz dzieciach.

Pragnę przypomnieć, że historyczny dług kolei wobec Skarbu Państwa powstał częściowo wskutek braku dofinansowania do ustawowych ulg przejazdowych w latach 2000-2008. Przewoźnicy Kolejowi niech sami zdecydują, jakie grupy otrzymają ulgi przejazdowe. Panie Ministrze, pańskie wypowie-

dzi odnoszące się do wysokości wynagrodzenia działaczy związkowych są obraźliwe wobec tychże, a także wobec osób pracujących na kolei. Jestem działaczem związkowym na etacie tylko na czas kadencji 2010-2014 r. Pracę w PKP rozpocząłem od 15. roku życia w szkole przyzakładowej, podobnie jak wielu z mego pokolenia. Ulgi i wcześniejsze emerytury były zagwarantowane dla nas pełniących służbę na kolei w momencie zatrudnienia. Dotąd wykonywałem służbę kolejno na stanowisku: manewrowego, konduktora hamulcowego, rewizyjnego, kierownika pociągu, dyspozytora.

Jestem kolejarzem z 27-letnim stażem pracy. Moje wynagrodzenie wynosi dzisiaj 3.400 złotych brutto. Zatwierdzona wcześniej ustawa zobowiązuje mnie i wielu pracowników kolei do pracy przez 25 lat. Natomiast ustawa podno-

sząca granicę wieku emerytalnego do 67 lat spowoduje dla mnie oraz wielu pracownikom z tego pokolenia wydłużenie do 52 lat stażu pracy, i to pracy niepewnej, bo uzależnionej od możliwości zdrowotnych.

Zwracam się do Pana z gorącą prośbą o dobieranie słów i weryfikację posiadanych informacji, gdyż

swymi wypowiedziami obraża Pan całe środowisko pracowników kolei.

Z poważaniem

WIESŁAW NATANEK

CZŁONEK PREZYDIUM SEKCJI KRAJOWEJ

KOLEJARZY

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI

MIĘDZYZAKŁADOWEJ NSZZ

„SOLIDARNOŚĆ”

Wrocław, 07.12.2012

Krzywdy nie ma

To teraz sumy. 59 tysięcy miesięcznie plus premia ponad 350 tysięcy dla prezesa PKP. Imponujące pieniądze.

To są bardzo przyzwoite wynagrodzenia.

Dziwi się pan kolejarzom, że oni się dziwią takiej wysokości zarobków?

Dla ludzi, którzy przyszlizli spoza branży, którzy zarabiali prawdopodobnie podobne pieniądze, i zostali wyłonieni w procedurze konkursowej, menedżerowie najwyższej klasy, zarabiają bardzo dobre pieniądze w naszym kraju. To się tyczy każdej branży.

Polską kolej i biednych polskich kolejarzy te pieniądze kłują w oczy.

Akurat związkowców nie powinny, dlatego że średnia pensja działacza związkowego opłacanego z pieniędzy PKP, wszystkich spółek PKP, to jest 6,5 tysiąca złotych. A jak do tego doliczymy jeszcze radę nadzorczą to dobija do około 10 tysięcy miesięcznie, więc krzywdy nie ma.

Fragment rozmowy z ministrem Sławomirem Nowakiem w RMF FM 27 listopada br.

Tytuł pochodzi od redakcji DS

Samorząd

Problem ze śmieciami

1 stycznia 2013 r. wchodzi w życie nowa ustawa o utrzymaniu porządku i czystości w gminach.

Ustawa wprowadza zmiany polegające m.in. na wzmocnieniu działań, dzięki którym społeczeństwo będzie produkowało mniej śmieci oraz na zwiększeniu nowoczesnych instalacji, które te śmieci będą przetwarzały, aby można było je ponownie wykorzystać. Po wprowadzeniu nowej ustawy całkowicie ma zniknąć problem tzw. nielegalnych wysypisk.

W siedzibie Stowarzyszenia Obywatelski Dolny Śląsk w czwartek 6 grudnia odbyła się konferencja prasowa z udziałem prezydenta miasta Rafała Dutkiewicza. Stowarzyszenie, którego członkiem jest Dutkiewicz ma wystosować apel do rządu o przedłużenie czasu na wprowadzenie nowej ustawy o wywozie i składowaniu śmieci oraz przedstawić propozycję jej nowelizacji.

Ustawa śmieciowa nakłada obowiązkowo przejęcie przez gminy obowiązku odbierania śmieci od jej mieszkańców. Odpady ma odbierać wyłoniona w przetargu firma. Za śmieci wszyscy mieszkańcy będą płacili taką samą podstawową stawkę. Wyjątkiem mają być osoby segregujące śmieci. Tacy mieszkańcy będą za wywóz płacili mniej.

Dla przeciętnego mieszkańca oznacza to tyle, że nie będzie musiał podpisywać umowy z firmą wywożącą śmieci, bo zrobi to za niego gmina. Ponadto gmina zapewni punkt, gdzie będziemy mogli oddać starą pralkę czy lodówkę nie martwiąc się, że za jej utylizację będziemy musieli dodatkowo zapłacić.

Choć nowe prawo ma nas zbliżyć do standardów zachodniej Europy to budzi ono wiele kontrowersji. Jak zwykle chodzi przede wszystkim o koszty które mogą wzrosnąć nawet dwukrotnie w porównaniu do obecnego stanu.

– Uważamy, że ustawa powinna być natychmiast naprawiona przez rząd i parlament. Jeśli nie uda się tego załatwić w najbliższych kilku miesiącach to będziemy apelowali o tzw. vacatio legis, czyli przedłużenie wejścia w życie nowej ustawy. 2013 rok nie będzie najlepszym rokiem tej dekady. Istnieje ryzyko wzrostu bezrobocia i dlatego gwałtowna podwyższenie cen za wywóz śmieci może być trudna do uniesienia dla mieszkańców Wrocławia i Dolnego Śląska – podkreśla Rafał Dutkiewicz. Ponadto prezydent powiedział, że nie jest przeciwni-

kiem proekologicznych zapisów, natomiast wiele wątpliwości budzi sposób ich wdrażania. Np. metoda naliczania należności za wywóz śmieci. Wg. ustawy będą 4 takie sposoby: ryczałtowy, w zależności od powierzchni mieszkania, zużycia wody oraz liczby osób w mieszkaniu - Tych metod nie będzie można ze sobą łączyć.

Prezydent wysłał do wszystkich burmistrzów i prezydentów miast na Dolnym Śląsku list z prośbą o apelowanie do władz Państwa w sprawie zmian w ustawie. – Koszt decyzji rządu poniesiemy wszyscy, podwyżka dotknie każdego Dolnoślązaka. W obliczu ryzyka znacznego spadku dochodów ludności, wciąż pogarszającej się sytuacji na rynku pracy i nieprzygotowania województwa dolnośląskiego (można przypuszczać, że innych województw również) do wymogów wprowadzanych przez nową ustawę, wdrożenie wspomnianego rozwiązania prawnego jest nie do przyjęcia – czytamy w liście. Dutkiewicz zaznacza jednocześnie, że jeśli rząd nie zmieni ustawy to z wielkim wewnętrznym niepokojem będzie musiał wdrożyć ją we Wrocławiu.

PAWEŁ CHABIŃSKI

Oświata

Pierwsza debata

Organizowana przez Sekcję Krajową Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” w dniu 6 grudnia w Warszawie debata pod hasłem „**Dokąd zmierza polska oświata? Szanse i zagrożenia dla oświaty w Polsce w kontekście proponowanych zmian**” była elementem kampanii informacyjnej Związku o zagrożeniach wynikających z propozycji zmian w prawie oświatowym przedstawionych przez korporacje jednostek samorządu terytorialnego.

Do Centrum Partnerstwa Społecznego DIALOG im. Andrzeja Bączkowskiego, zaproszono ekspertów z dziedziny finansowania oświaty, prawa konstytucyjnego, medycyny pracy, pedagogiki oraz ministra edukacji, samorządowców, przedstawicieli Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. W debacie uczestniczyli członkowie Rady SKOiW NSZZ „Solidarność” i przewodniczący sekcji regionalnych. Wśród zaproszonych gości pojawili się m.in. poseł Lech Sprawka (b. wiceminister edukacji), prof. Alicja Bortkiewicz z Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi, prof. KUL Alicja Rynio, dr hab. Wojciech Orłowski z UMCS w Lublinie, wiceminister edukacji Maciej

Jakubowski. Niestety, na debatę nie przybył ani jeden przedstawiciel korporacji samorządowych. Pierwsza część to wystąpienia gości. Mówiono o wizji rozwoju oświaty, o jej niedofinansowaniu w Polsce w aspekcie zadań nakładanych na samorządy, kondycji zdrowotnej nauczycieli, konstytucyjnej odpowiedzialności państwa za edukację, o tym jaki powinien być etos nauczyciela. Wiceminister edukacji Maciej Jakubowski mówiąc stwierdził, że wyniki badań PISA wskazują na poprawienie wyników osiąganych przez uczniów, nie wspominał tylko, że przy całokształtowym wzroście notuje się spadek wyników uczniów najbardziej uzdolnionych a przecież Polsce potrzeba nowoczesnej myśli i technologii dla jej rozwoju. Niestety nie mogliśmy podjąć dialogu (nie po raz pierwszy zresztą), ponieważ przedstawiciel ministerstwa nie został na drugą część debaty. Była to pierwsza z cyklu ogólnopolskich debat. Wzorem tej ogólnopolskiej odbędą się także spotkania w poszczególnych województwach, a wszystko to w ramach rozpoczętej przez Solidarność walki o dobrą polską oświatę. Danuta Utrata

Jeszcze bardziej elastyczny czas pracy?

Propozycje wprowadzenia do kodeksu pracy nowych definicji czasu pracy są nie do przyjęcia dla związków zawodowych

W Komisji Trójstronnej trwają dyskusje dotyczące zmian niektórych przepisów w sprawie czasu pracy, zaproponowanych przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej. Na spotkaniu zespołu ds. prawa pracy swoje stanowiska w tej sprawie przedstawiały organizacje pracodawców i związki zawodowe. – Strona związkowa jest zgodna, że zmiany są niekorzystne dla pracowników. Po dzisiejszym spotkaniu czekamy na rządowy projekt zmian w kodeksie pracy – mówi Janusz Łaznowski, członek zespołu TK ds. prawa pracy.

Ministerstwo Pracy przygotowało projekt nowelizacji przepisów działu szóstego Kodeksu pracy.

Chodzi o możliwość wydłużenia okresu rozliczeniowego czasu pracy do 12 miesięcy, wprowadzenie tzw. ruchomego czasu pracy, nową definicję pracy w godzinach nadliczbowych, nowe zasady ustalania dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych.

W ocenie ekspertów NSZZ „Solidarność” na planowanych zmianach stracą pracownicy. W przypadku 12-miesięcznego okresu rozliczeniowego brakuje określenia, w jakich warunkach mogą być one stosowane. – Dłuższe okresy rozliczeniowe mogą być stosowane, jeżeli jest to uzasadnione obiektywnymi przyczynami, czyli nie wiadomo, jakimi – mówi dr hab. Marcin Zieleniecki z Zespołu

Prawnego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Nie określono również kategorii pracowników, które nie mogą być objęte 12-miesięcznym okresem rozliczeniowym, np. kobiety w ciąży czy rodzice dzieci do lat 4.

Jako nadmiernie liberalną związkowcy oceniają propozycję wprowadzenia przerywanego czasu pracy. – Z uwagi na uciążliwość tego systemu dla pracownika, należy pozostawić w Kodeksie pracy warunek uzależniający jego wprowadzenie od tego, czy jest to uzasadnione rodzajem pracy lub jej organizacją oraz warunkiem, aby praca w tym systemie czasu pracy odbywała się według z góry ustalonego harmonogramu – tłumaczy

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

Zieleniecki. Jego zdaniem z tych samych względów należy również utrzymać wyłączenia niektórych kategorii pracowników z zakresu zastosowania przerywanego czasu pracy.

Nie do przyjęcia są natomiast propozycje nowych definicji pracy w godzinach nadliczbowych. Zdaniem dr. Zielenieckiego ich konsekwencją będzie w ogóle ograniczenie przypadków występowania nadgodzin. Jedynym ograniczeniem dopuszczalności

zatrudniania pracownika przez więcej niż wynosi jego dobowy wymiar czasu pracy będzie konieczność zachowania okresu odpoczynku wynoszącego co najmniej 11 godzin na dobę. Co więcej pracownik nie otrzyma żadnej rekompensaty za nadgodziny, jeżeli wymiar czasu pracy w wydłużonym okresie rozliczeniowym czasu pracy zostanie zrównoważony do normy średniodobowej wynoszącej 40 godzin.

DZIAŁ INFORMACJI KK

Oświata

Praca bez odzewu

Krytycznie na temat ministerstwa oświaty oraz pozorowania dialogu przez rząd wypowiadali się uczestnicy Walnego Zebrania Delegatów Międzyregionalnej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk. Spotkanie odbyło się 5 grudnia w siedzibie dolnośląskiej Solidarności.

Omawiając działalność Sekcji, jej przewodnicząca Danuta Utrata

łącz głogowskiej oświaty Ludwik Lehman skrytykował działalność przewodniczącej sekcji. Jego zdaniem w informacji zabrakło najbardziej palących problemów oświaty. Gość obrad, przewodniczący dolnośląskiej „Solidarności” Kazimierz Kimso wezwał delegatów do większego zaangażowania w akcje związkowe.

W czasie obrad delegaci pracowali m.in. nad treścią uchwały

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

zwróciła m.in. uwagę, że pomimo wielu inicjatyw związkowców, rządzący a także posłowie, nawet ci wywodzący się z Solidarności oraz oświaty głosują przeciw polskiej oświacie. W informacji jaką przewodnicząca Sekcji przekazała delegatom ustnie zawarta została aktywność członków MSOiw w przeciągu mijających 2 lat. Dzia-

popierającej akcję Wróćmy teatr widzom oraz dokumentu, w którym oświatowcy występować by mieli do Regionalnej Izby Obrachunkowej w sprawie kontroli samorządów w zakresie realizacji subwencji oświatowej. W obu tych kwestiach nie wypracowano jednolitego stanowiska.

MR

MÓWIMY TAK

- ♦ subwencjonowaniu szkoły na poziomie gwarantującym wysoką jakość kształcenia,
- ♦ opiece pedagogicznej, psychologicznej i lekarskiej w każdej szkole,
- ♦ nowoczesnemu wyposażeniu szkół,
- ♦ bezpiecznej szkole,
- ♦ mniej licznym klasom,
- ♦ tanim podręcznikom.
- ♦ dobrym warunkom nauczania, pracy i płacy.

MÓWIMY NIE

- ♦ kolejnym tzw. reformom w oświacie,
- ♦ oszczędnościom w oświacie kosztem dzieci i młodzieży,
- ♦ przerzucaniu kosztów utrzymywania szkoły na samorządy, nauczycieli i rodziców,
- ♦ likwidacjom szkół, przedszkoli i innych placówek oświatowych,
- ♦ ciągłym zmianom podręczników,
- ♦ obniżaniu rangi zawodu nauczyciela,
- ♦ biurokracji paraliżującej pracę nauczycieli.

UCHWAŁA NR 1 XXVI KZD**ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” działając na podstawie regulaminu przyjętego uchwałą nr 7 XVI KZD, postanawia nadać tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” Mariannie Popielusko.

UCHWAŁA NR 2 XXVI KZD**ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” działając na podstawie regulaminu przyjętego uchwałą nr 7 XVI KZD, postanawia pośmiertnie nadać tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” Lechowi Kaczyńskiemu.

UCHWAŁA NR 3 XXVI KZD**ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” działając na podstawie regulaminu przyjętego uchwałą nr 7 XVI KZD, postanawia nadać tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” Abp. Sławojowi Leszkowi Głódziowi.

UCHWAŁA NR 4 XXVI KZD**ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” działając na podstawie regulaminu przyjętego uchwałą nr 7 XVI KZD, postanawia nadać tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” Ks. Henrykowi Bolczykowi.

UCHWAŁA NR 5 XXVI KZD**ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” działając na podstawie regulaminu przyjętego uchwałą nr 7 XVI KZD, postanawia nadać tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” Ks. Prałatowi Zbigniewowi Dolhaniowi.

UCHWAŁA NR 6 XXVI KZD**ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” działając na podstawie regulaminu przyjętego uchwałą nr 7 XVI KZD, postanawia nadać tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” Stanisławowi Płatkowi.

UCHWAŁA NR 7 XXVI KZD**ws. zmian w Statucie**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następujące zmiany w § 9 ust. 1 Statutu NSZZ „Solidarność”.

Dotychczasowy § 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Ust.1. Członkostwo Związku nabywa się:

a) z chwilą rejestracji organizacji zakładowej lub międzyzakładowej, na podstawie uchwały o utworzeniu organizacji, członkostwo nabywają osoby podejmujące tę uchwałę, b) z chwilą przyjęcia deklaracji członkowskiej uchwałą komisji zakładowej lub międzyzakładowej. Komisja zakładowa lub międzyzakładowa podejmuje uchwałę w sprawie przyjęcia lub odmowy przyjęcia w poczet członków organizacji zakładowej lub międzyzakładowej, której jest władzą, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty złożenia deklaracji przez kandydata na członka. Odmowa przyjęcia w poczet członków wymaga pisemnego uzasadnienia.” Treść i numeracja kolejnych ustępów pozostaje bez zmian.

UCHWAŁA NR 8 XXVI KZD**ws. zmian w Statucie**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następujące zmiany w § 20 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”. W § 20 ust. 3 w drugim zdaniu cyfrę „3” zastępuje się cyfrą „6”.

UCHWAŁA NR 9 XXVI KZD**ws. zmian w Statucie**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następujące zmiany w § 41 ust. 3 pkt. 5 Statutu NSZZ „Solidarność”. W § 41 ust. 3 pkt. 5, po wyrazach: „władza wykonawcza branżowej” dodaje się następujące słowa: „lub podstawowej”, wyrazy: „na zlecenie” zastępuje się następującymi słowami: „z upoważnienia”, po słowie: „opiniuje” dodaje się słowa: „lub uzgadnia”.

UCHWAŁA NR 10 XXVI KZD**ws. zmian w Statucie**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następujące zmiany w § 50 ust. 2 pkt. 1 lit. a) Statutu NSZZ „Solidarność”.

W § 50 ust. 2 pkt. 1 lit. a), w drugim zdaniu po wyrazach: „powyższy okres przynależności nie dotyczy” dodaje się następujące słowa:

„kandydatów do władz” oraz po kropce dopisuje się zdanie o następującym brzmieniu: „Zarząd regionu może wyrazić zgodę na kandydowanie do władz podstawowej jednostki organizacyjnej związku oraz jej wewnętrznych jednostek organizacyjnych osób niespełniających warunku sześciomiesięcznego, nieprzerwanego okresu przynależności do Związku bezpośrednio poprzedzającego wybór. Decyzja zarządu regionu jest ostateczna.”

UCHWAŁA NR 11 XXVI KZD**ws. zmian w Statucie**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następujące zmiany w § 56 ust. 4 Statutu NSZZ „Solidarność”.

NSZZ „Solidarność”. Na końcu § 56 ust. 4 dopisuje się zdanie o następującym brzmieniu: „Zarząd regionu może jednorazowo przedłużyć okres funkcjonowania zarządu komisarycznego o kolejne 3 miesiące.”

UCHWAŁA NR 12 XXVI KZD**ws. zmian w Statucie**

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 60 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, wprowadza następujące zmiany w § 60 ust. 2 Statutu NSZZ „Solidarność”.

Na końcu § 60 ust. 2 dopisuje się zdanie o następującym brzmieniu:

To już jest wojna

Tak przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Piotr Duda określił obecne stosunki pomiędzy rządem a Związkiem podczas obrad Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” w Kielcach

Zjazd odbył się w dniach 22–23 listopada w hali Targów Kieleckich na obrzeżach miasta. Poprzedziła go Msza święta w bazylice katedralnej

Piotr Duda

w Kielcach. Zebrani w świątyni wysłuchali homilii Krajowego Duszpasterza Ludzi Pracy ks. biskupa Kazimierza Ryczana. Solidarność to nie koalicja, to nie unia. – Koalicja bez zasad przemienia się w oligarchię – mówił duszpasterz. Solidarność to wartość, którą należy zdobywać i pielęgnować przez całe życie. Nie da się jednak tego zrobić bez innej wartości, o której mówił podczas swoich spotkań z Polakami Jan Paweł II. – „Nie ma solidarności bez miłości” – cytował słowa Papieża Duszpasterz Ludzi Pracy. Tyle rzeczy należy zmienić, wyprostować, odbudować. Tego nie da się zrobić bez miłości. Solidarność nakazuje poszanowanie praw czy opinii różnych grup. Bez miłości może istnieć klika – mówił bp Ryzan.

Duszpasterz zaznaczył, że rolę związku obecnie jest dopominanie się o godne wynagrodzenie, prawa pracownicze, ale także edukacja. – Zachowajcie czyste ręce. Nie dokładajcie się do afer. Bez czystych rąk nie ma solidarności – przestrzegali biskup kielecki.

Po wyjściu z bazyliki zebrani złożyli kwiaty pod pomnikiem błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszki.

W hali Targów Kieleckich

Podczas pierwszego dnia obrad głos zabrali zaproszeni goście. Główna Inspektor Pracy Iwona Hickiewicz poinformowała delegatów o obecnej działalności, kierowanej przez nią instytucji.

Dotychczasowa współpraca z NSZZ „Solidarność” dowodzi,

Na zakończenie swego wystąpienia Główna Inspektor Pracy poinformowała zebranych delegatów, że podczas uroczystości wręczenia dorocznej nagrody im. Haliny Krahelskiej wśród laureatów znalazł się przewodniczący Sekretariatu

Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność” – Kazimierz Grajcarek.

Za wiele wspólnych przedsięwzięć dziękował NSZZ „Solidarność” prezes Instytutu Pamięi Narodowej Łukasz Kamiński. Zapewnił związkowców, że naukowcy z IPN nie traktują Związku jako jedynie obiektu historycznego, który już wypełnił swoją misję. Zdaniem Kamińskiego „Solidarność” to żywa

i porywająca historia, która wciąż może inspirować nie tylko do dalszej działalności związkowej, ale do aktywności na wielu innych polach.

Gościem szczególnym był wieloletni działacz „Solidarności” obecnie członek władz Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych Józef Niemiec, który też jest delegatem na Zjazd. – Sytuacja jest dramatyczna. Po raz drugi Unia Europejska przeżywa recesję. Co to oznacza? W połowie krajów UE zatrudnienie, dochody i warunki pracy będą jeszcze gorsze. W ciągu ostatniego roku w krajach unijnych przybyło 2 miliony bezrobotnych i obecnie jest 26 milionów ludzi bez pracy. Rządy krajów członkowskich wybrały drogę równoważenia budżetu i cięć socjalnych. My związkowcy sprzeciwiamy się takiemu sposobowi wychodzenia z kryzysu, czego wyrazem była m.in. euromarkowa manifestacja 6 listopada 2011 r.

cząca o Polskę staje się zwykłym związkiem zawodowym, jest, jak w reklamie, zwykłym proszkiem – powiedział m.in. Śniadek.

Stop 67, umowy śmieciowe, płaca minimalna, walka z przetrzucaniem kryzysu na pracownika czy dialog społeczny to tematy, na których w kolejnych miesiącach będą koncertowały się działania NSZZ „Solidarność”.

Mija dokładnie 25 miesięcy od Krajowego Zjazdu Delegatów, który wybrał władze i przyjął uchwałę programową. Wszystkie nasze działania Związku były związane z realizacją tego dokumentu. – Mamy swój czas, wróciliśmy do gry, a może kolejnej szansy nie będziemy mieli. Jeśli są działacze, którzy myślą, że jakoś tam będzie, to jakoś to nie będzie – podsumował ostatnie dwa lata pracy Komisji Krajowej przewodniczący Piotr Duda.

Szef „S” przypomniał działania Związku w ostatnich dwóch latach, ale także nakreślił wyzwania stojące przed działaczami w najbliższym czasie. Jak zapowiadał, będzie to wymagało większej aktywności członków Związku.

Przewodniczący przypominał manifestację Związku pod hasłem „Polityka wasza, bieda nasza”,

FOT. WOJCIECH OBRĘBSKI

euromanifestację we Wrocławiu, zbieranie podpisów pod inicjatywą ustawodawczą w sprawie podniesienia płacy minimalnej czy referendum dotyczącego utrzymania wieku emerytalnego na obecnym poziomie. Duda zapowiedział, że „S” zbierze również potrzebne podpisy pod europejską inicjatywą obywatelską w sprawie pakietu klimatycznego. – Wejście tego pakietu może doprowadzić do utraty kilkuset tysięcy miejsc pracy w Polsce. W dobie kryzysu nie możemy sobie pozwolić na ten pakiet. Jeśli już, to cały świat powinien ten pakiet realizować, a nie tylko Europa. Zbierzemy te podpisy – zapowiadał przewodniczący „S”.

Mimo odrzucenia inicjatywy dotyczącej referendum w sprawie utrzymania wieku emerytalnego, „Solidarność” nie poddaje się. W sierpniu Komisja Krajowa zdecydowała o złożeniu do Trybunału Konstytucyjnego wniosku w tej sprawie.

Pozytywnym rozstrzygnięciem dla pracowników zakończyła się sprawa w Trybunale Konstytucyjnym dotycząca dnia wolnego od pracy za święto przypadające w dniu wolnym dla pracownika. Ustawa, która wprowadzała dzień wolny w święto Trzech Króli i pozbawiała dnia wolnego od pracy niektóre grupy pracowników trafiła do kosza. Podobnie jak ustawa o tzw. racjonalizacji zatrudnienia. Wczoraj natomiast Komisja Krajowa zaskarżyła do TK niektóre zapisy ustawy o zgromadzeniach publicznych. Równie ważne dla członków związku jest pozytywne rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w sprawie listy imiennej.

Rok 2012 Komisja Krajowa ogłosiła rokiem stabilnego zatrudnienia. Związek przygotował i zaproponował rządowi dwa projekty ustaw. Jedna dotyczy oskładkowania umów o dzieło, a druga

pracowników tymczasowych. – Jest nieprawdą, że w naszym projekcie jest uzusowanie pracy studentów i młodzieży. Praca tymczasowa to wielki problem. Bo praca tymczasowa stała się pracą na stałe. Agencje zrobiły sobie z pracowników niewolników. Musimy z tym walczyć – podkreślał przewodniczący. Stabilizacja zatrudnienia to warunek dalszego rozwoju cywilizacyjnego. Stąd kampania „Solidarności” w sprawie umów śmieciowych.

Przewodniczący zwrócił również uwagę na międzynarodowe działania Związku w sprawie prawa do strajku na poziomie europejskim czy układów zbiorowych pracy na poziomie przedsiębiorstw międzynarodowych.

– To my mamy wykorzystać polityków do naszych celów, a one są jasne – pomóc pracownikom. Dla polityków mamy być partnerami i tak jest – mówił przewodniczący, określając relacje Związek-polityka. Jednocześnie Piotr Duda zachęcał do wyrażania poglądów przez członków Związku. – Nie musimy się zrzekać swoich poglądów, podpisując deklarację. Mamy jasno określone zasady dotyczące naszych relacji z partiami politycznymi. Przypomniał również, że Związek będzie monitorował, czy parlamentarzyści dotrzymują dane go przed wyborami słowa poprzez stronę internetową sprawdzampolityka.pl, gdzie umieszczane są informacje dotyczące ważnych głosowań.

Ważne miejsce

w działaniach Związku zajmuje pamięć o historii. Przewodniczący podziękował Krzysztofowi Dośli, szefowi gdańskiej „S” za doprowadzenie do odsłonięcia w tym roku pomnika księdza prałata Henryka Jankowskiego. Niestety niezadowolające są relacje związku z Europejskim Centrum Solidarności. – Jesteśmy założycielami ECS. Mamy z tym więcej kłopotów niż korzyści. ECS nie może być polityczne. Duch „S” jest w Sali bhp i w kościele św. Brygidy, chciałbym, aby ten duch przeniósł się do

„Dla władz wykonawczych dopuszcza się możliwość głosowania przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Zasady oraz sposób głosowania przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość określa uchwała Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

UCHWAŁA NR 13 XXVI KZD

ws. zmiany Uchwały nr 5 XIX KZD ws. działalności finansowej Związku

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w Uchwale nr 5 XIX KZD ws. działalności finansowej Związku, zmienionej Uchwałą nr 7 XXI KZD, wprowadza następujące zmiany:

1) Paragraf 5 otrzymuje brzmienie:

- „1. Władza wykonawcza organizacji zakładowej, międzyzakładowej lub podzakładowej wypłaca określone w Statucie zasiłki oraz zapomogi:
 - 1/ zasiłek z tytułu urodzenia dziecka – członkowi Związku, na każde urodzone dziecko (również na dziecko urodzone martwe); w przypadku rodzica wychowującego samotnie dziecko zasiłek wypłacany jest w podwójnej wysokości,
 - 2/ zasiłek z tytułu adopcji dziecka – członkowi Związku na każde adoptowane dziecko,
 - 3/ zapomoga z tytułu śmierci członka Związku – wypłacana przez organizację zmarłego członka Związku, tylko jednej osobie uprawnionej (nawet nie będącej członkiem Związku), tj. współmałżonkowi lub innej osobie, która pokryła koszty związane z pogrzebem zmarłego członka Związku.
 - 4/ zapomoga z tytułu śmierci członka rodziny wypłacana wszystkim uprawnionym członkom Związku, w przypadku zgonu: współmałżonka, rodziców, teściów, dziecka lub innej osoby będącej na wyłącznym utrzymaniu osoby występującej o zasiłek.
2. Wysokość zasiłku oraz zapomóg wymienionych w ust. 1 ustala władza wykonawcza podstawowej jednostki organizacyjnej Związku, z tym, że kwoty najniższe ustalone dla zasiłku oraz zapomóg nie mogą być mniejsze od minimalnych wysokości zasiłku oraz zapomóg statutowych ustalanych przez Komisję Krajową.
3. Określa się następujące zasady ustalania uprawnień do zasiłku i zapomóg wymienionych w ust. 1

1/ członek Związku nabywa prawa do zasiłku i zapomogi po 6 miesięcznym nieprzerwanym okresie przynależności do NSZZ „Solidarność”, z wyłączeniem § 5 ust. 1 pkt 3/ i 4/.

2/ uprawnienia do zasiłku oraz zapomóg ustala się na podstawie przedłożonych przez uprawnionego w terminie 6 miesięcy od daty zaistnienia zdarzenia dokumentów (akt urodzenia, akt zgonu, dokument określający stopień pokrewieństwa)

a w przypadku ich braku - na podstawie złożonego oświadczenia zawierającego informacje niezbędne do ustania prawa do zasiłku,

3/ wysokość wypłacanego zasiłku oraz zapomóg ustalana jest na dzień zaistnienia zdarzenia uprawniającego do zasiłku lub zapomogi,

4/ w wyjątkowych przypadkach organizacja wypłacająca zasiłek lub zapomogę może przyznać prawo do zasiłku lub zapomogi z pominięciem zasad określonych w ust. 3 pkt. 1/ - 4/.

4. Organizacja zakładowa, międzyzakładowa lub podzakładowa na podstawie § 69 ust. 1 i 2 Statutu może realizować pomoc finansową (w tym zasiłek oraz zapomogi statutowe) za pośrednictwem systemu ubezpieczeniowego, przy czym wysokość świadczeń nie może być mniejsza od minimalnych wysokości zasiłków statutowych ustalanych przez Komisję Krajową.”

2) Paragraf 6 otrzymuje brzmienie:

„Oprócz zasiłku oraz zapomóg statutowych wymienionych w § 5 ust. 1 mogą być wypłacane członkom Związku (w miarę posiadanych środków, przy zachowaniu zasady samowystarczalności finansowej podstawowej jednostki organizacyjnej Związku) zapomogi, których wysokość i zasady przyznawania uchwała władza wykonawcza danej organizacji.”

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA NR 14 XXVI KZD

ws. trybu przyjmowania wniosków dotyczących zmian w Statucie NSZZ „Solidarność”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” działając na podstawie § 38 ust. 1 Statutu NSZZ „Solidarność” postanawia, że:

§ 1

1. Ilekczo w niniejszej uchwale jest mowa o Statucie, należy przez to rozumieć: Statut NSZZ „Solidarność”,
2. Ilekczo w niniejszej uchwale jest mowa o Krajowym Zjeździe Delegatów, w skrócie KZD lub Zjeździe, należy przez to rozumieć: Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”.
3. Ilekczo w niniejszej uchwale jest mowa o Komisji Krajowej lub w skrócie KK, należy przez to rozumieć: Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”.

§ 2

1. Projekty uchwał lub wnioski dotyczące zmian Statutu NSZZ „Solidarność” mogą zgłaszać:
 - a) Komisja Krajowa,
 - b) Krajowa Komisja Rewizyjna
 - c) zarząd regionu,
 - d) rada krajowego sekretariatu branżowego,
 - e) rada Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów,
 - f) Komisja Statutowa Krajowego Zjazdu Delegatów.
2. Projekty, o których mowa w ust. 1. należy składać w formie pisemnej do Komisji Krajowej, najpóźniej na 6 miesięcy przed rozpoczęciem obrad Krajowego Zjazdu Delegatów.

§ 3

1. Komisja Krajowa, najpóźniej na 5 miesięcy przed terminem rozpoczęcia obrad Krajowego Zjazdu Delegatów, przekazuje Komisji Statutowej KZD oraz za pośrednictwem zarządów regionów delegatom na Krajowy Zjazd Delegatów, projekty uchwał lub wniosków, o których mowa w § 2.
2. Projekty uchwał zgłoszone do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w trybie niezgodnym z § 2. niniejszej uchwały pozostaną nierozpatrzone.

§ 4

Krajowemu Zjazdowi Delegatów przedkładane są pod głosowanie tylko projekty uchwał zmieniających Statut, opracowane i przyjęte przez Komisję Statutową Zjazdu.

§ 5

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.
2. Traci moc Uchwała nr 22 VI KZD

UCHWAŁA NR 15 XXVI KZD

ws. trybu zgłaszania i przyjmowania projektów uchwał zwyczajnej sesji Krajowego Zjazdu Delegatów

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” działając na podstawie § 38 ust. 1 Statutu NSZZ „Solidarność” postanawia, że:

§ 1

1. Ilekczo w niniejszej uchwale jest mowa o Krajowym Zjeździe Delegatów, w skrócie KZD lub Zjeździe, należy przez to rozumieć: Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”.
2. Ilekczo w niniejszej uchwale jest mowa o Komisji Krajowej lub w skrócie KK, należy przez to rozumieć: Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”.

§ 2

1. Komisja Krajowa uchwała termin rozpoczęcia zwyczajnej sesji Krajowego Zjazdu Delegatów. Wyżej wymieniona uchwała musi być podjęta przez Komisję Krajową najpóźniej 8 miesięcy przed terminem rozpoczęcia obrad KZD.

cd. na str. 10 ►

Iwona Hickiewicz

Stephane Portet

Łukasz Kamiński

DOLNOŚLĄSKA

Solidarność

GAZETA PLAKATOWA • Nr 12 (139) • Wrocław, 17.12.2012 r.

Wigilia w rodzinie

Wigilia to dzień szczególnie silnie zakorzeniony w polskiej tradycji. Praca w tym dniu w godzinach popołudniowych, wtedy kiedy większość Polaków przygotowuje się do Wieczery Wigilijnej, to zdecydowanie zły obyczaj – napisał w liście do branży handlowej szef „Solidarności” Piotr Duda.

Jak co roku szef Związku zwrócił się do kierownictwa największych sieci handlowych oraz związków pracodawców branży handlowej z apelem o skrócenie czasu pracy w Wigilię Bożego Narodzenia.

„Solidarność” od dawna przypomina, że przedłużanie godzin pracy sklepów w Wigilię do godz. 17.00 czy nawet 18.00 nie przekłada się na większe zyski i często wręcz uniemożliwia pracownikom spędzenie tego wyjątkowego czasu wspólnie z rodziną. Możemy przeczytać w liście.

Z roku na rok apel „Solidarności” spotyka się z coraz większym odzewem firm handlowych.

Serdecznie życzę najmilszych Świąt Bożego Narodzenia, tak by nastrój wigilijnej radości i świątecznych spotkań dał wytchnienie od codziennych zmagania i pozostał na kolejne dni Nowego Roku.

Życzę, aby wszystkie powody do zmartwień odeszły wraz z mijającym rokiem, a Nowy 2013 niech będzie hojny i obdarzy nas zdrowiem, wszelkim dobrem i miłością najbliższych

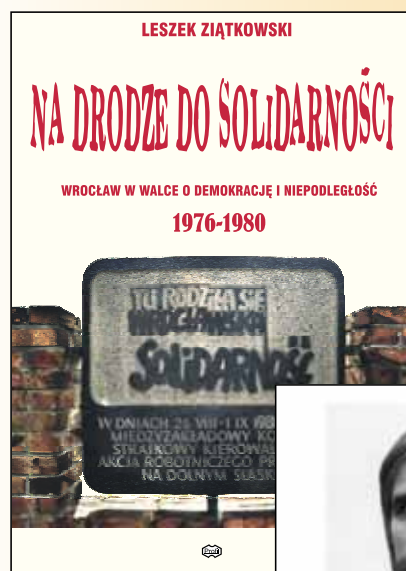
w imieniu Prezydium
Danuta Utrata
Przewodnicząca MSOiw
NSZZ „Solidarność”
Dolny Śląsk

**Życzymy zdrowych
i rodzinnych Świąt
Bożego Narodzenia.
Świąt pełnych
życzliwości i ciepła.
Niech świąteczny nastrój
wypełni wszystkie mroźne dni
i wleje w serce otuchę
i nadzieję na cały przyszły rok.
Międzyregionalna Sekcja
Ochrony Zdrowia
NSZZ „Solidarność”
Dolny Śląsk**

Cykl książek poświęconych
dolnośląskiej Solidarności

Wydawnictwo Profil

przygotowuje wydanie książki-albumu pt.:

„Zadymy we Wrocławiu. Wrocławskie manifestacje uliczne w stanie wojennym. 1982-1983” (tytuł roboczy),
autor: prof. dr hab. Leszek Ziątkowski.

Minęła 30. rocznica największego protestu przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce. Grudniowe strajki z 1981 r. zostały złamane, wielu wrocławskich związkowców wylądowało w więzieniach lub ośrodkach dla internowanych, ale opór trwał. Przybierał one formy ciche, np. udział w mszach za Ojczyznę odprawianych w kościołach 13. każdego miesiąca, ale czasem przybierał formę pokojowych demonstracji. 31 sierpnia 1982 r. odbyła się największa manifestacja uliczna we Wrocławiu. Wzięło w niej udział – jak się ocenia – ok. 50 000 ludzi.

Apelujemy do Komisji Zakładowych NSZZ „Solidarność” i indywidualnych osób o „poszperanie” w szufladach. Potrzebne są wspomnienia, dokumenty, notatki, zdjęcia z demonstracji 13 i 28 czerwca 1982 przed zajezdnią na ul. Grabiszyńskiej i na pl. Pereca, z 31 sierpnia 1982 w różnych rejonach miasta, z 10 listopada 1982 oraz z 1 maja 1983 oraz inne materiały z tego okresu, np. opis przygotowania audycji radiowych, sposoby rozrzucania ulotek, własne obserwacje.

Po zreprodukowaniu dokumenty zostaną zwrócone właścicielom, jeżeli takie będzie ich życzenie.

Poprzez wydanie książki-albumu chcemy złożyć hołd wszystkim uczestnikom tych manifestacji.

Wydawnictwo Profil powstało w 1984 r. jako wydawnictwo podziemne. Do 1989 r. wydało ok. 30 książek, drukowało także ulotki i prasę podziemną. W ostatnim okresie wydało także pozycje, jak „Na drodze do Solidarności”, „Na drodze do Wolności”, „Regionalny Komitet Solidarności XII 1981 – VI 1982” oraz, w cyklu „Dolnośląska Solidarność” biografie nieżyjących działaczy: Piotra Bednarza – „Tak się nie godzi”, Mieczysława Tarnowskiego – „Najważniejsza jest konsekwencja” oraz Lothara Herbsta – „Nie tracić nadziei”.

Przewodniczący ZR Dolny Śląsk Kazimierz Kimso

Prezes Stowarzyszenia Solidarność Walcząca
Kornel Morawiecki

Informacje i materiały można przekazywać na adres
Wydawnictwa:

Antoni Wójtowicz
ul. Ładna 15/5
50-353 Wrocław

tel. 601 38 93 54, tel./fax 71 322 07 88,
e-mail: info@wydawnictwo-profil.pl

2. Projekty uchwał na kolejną zwyczajną sesję Krajowego Zjazdu Delegatów mogą zgłaszać:

- Komisja Krajowa,
- Krajowa Komisja Rewizyjna
- delegaci na Krajowy Zjazd Delegatów,
- zarząd regionu,
- rada krajowego sekretariatu branżowego,
- rada Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów,
- rada krajowej sekcji branżowej.

Statutowe władze pozostałych jednostek organizacyjnych Związku mogą zgłaszać projekty uchwał Krajowego Zjazdu Delegatów za pośrednictwem władz wymienionych w pkt. b), c) i d) lub grupy co najmniej pięciu delegatów na KZD.

3. Projekty uchwał, o których mowa w ust. 2 pkt. od b) do f) należy składać w formie pisemnej do Komisji Krajowej w terminie nie krótszym niż dwanaście tygodni przed rozpoczęciem obrad Krajowego Zjazdu Delegatów.

§ 3

1. Komisja Krajowa w terminie nie krótszym niż osiem tygodni przed rozpoczęciem zwyczajnej sesji Krajowego Zjazdu Delegatów przysyła delegatom na KZD projekty uchwał, spełniające warunki określone w § 2 ust. 2 i 3.

2. Delegaci na KZD mogą, nie później niż na cztery tygodnie przed rozpoczęciem obrad Zjazdu, przekazać Komisji Krajowej uwagi, propozycje zmian lub uzupełnienia projektów uchwał.

3. Komisja Krajowa przekazuje Komisji Uchwał i Wniosków KZD projekty uchwał, o których mowa w ust. 1 wraz uwagami, propozycjami zmian lub uzupełnień przekazanych KK zgodnie z postanowieniami ust. 2.

§ 4

1. Komisji Uchwał i Wniosków KZD przyjmuje, opracowuje i przedkłada pod obrady KZD zgodnie z Regulaminem Zjazdu projekty uchwał spełniające warunki określone w niniejszej uchwale.

2. Projekty uchwał wynikające z nagłej sytuacji, a których waga wymaga rozpatrzenia przez Krajowy Zjazd Delegatów mogą być przedłożone pod obrady Zjazdu, jedynie wówczas, gdy Komisja Uchwał i Wniosków oraz Prezydium Zjazdu stwierdzą, że nie mogły być zgłoszone zgodnie z postanowieniami § 2 ust. 3.

§ 5

1. Zasady zgłaszania projektów uchwał określone w niniejszej uchwale nie dotyczą prac Komisji Programowej KZD nad uchwałą programową Krajowego Zjazdu Delegatów.

2. Projekt uchwały programowej KZD powinien być przesłany delegatom na KZD, przez Komisję Programową - za pośrednictwem Komisji Krajowej - na sześć tygodni przed posiedzeniem sesji Krajowego Zjazdu Delegatów.

3. Uwagi i propozycje zmian do projektu, delegaci mogą przekazać do Zjazdowej Komisji Programowej, przed i w trakcie obrad Krajowego Zjazdu Delegatów.

§ 6

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

2. Traci moc Uchwała nr 21 VI KZD

UCHWAŁA NR 16 XXVI KZD

ws. zasad funkcjonowania Krajowego Funduszu Strajkowego i regionalnych funduszy strajkowych

Zasady funkcjonowania Krajowego Funduszu Strajkowego i regionalnych funduszy strajkowych

Rozdział I Postanowienia ogólne

§ 1

1. Niniejszy regulamin określa zasady tworzenia i funkcjonowania Krajowego Funduszu Strajkowego.

2. Zasady tworzenia i funkcjonowania regionalnych funduszy strajkowych określają ich regulaminy przyjęte w oparciu o niniejszy Regulamin. Dodatkowe postanowienia zawarte w regulaminach regionalnych funduszy strajkowych nie mogą być sprzeczne z zasadami przyjętymi w niniejszym Regulaminie.

§ 2

1. Dla wspierania finansowego akcji podejmowanych w imię obrony podstawowych celów statutowych związku ustanawia się Krajowy Fundusz Strajkowy, zwany dalej „KFS” i regionalne fundusze strajkowe zwane dalej „RFS”.

2. Zadaniem KFS i RFS jest niesienie pomocy osobom uczestniczącym w akcji strajkowej. Dopuszcza się dofinansowanie do innych form akcji protestacyjnej.

§ 3

Krajowy Fundusz Strajkowy stanowi źródło dofinansowania akcji organizowanych przez struktury krajowe, regionalne i branżowe Związku.

Rozdział II Pochodzenie i dysponowanie środkami FS

§ 4

Dysponentami funduszy strajkowych są Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” i Zarządy Regionu, które do bieżącego zarządzania powołują w drodze uchwały odpowiednio Radę Krajowego Funduszu Strajkowego, zwaną dalej „RKFS” oraz rady regionalnych funduszy strajkowych, zwane dalej „RRFS”.

§ 5

1. Rada KFS działa w oparciu o zasady określone w niniejszym Regulaminie. Zasady działania Rad RFS określają regulaminy uchwalone przez zarządy regionów zgodnie z zasadami określonymi w § 1 ust. 2 niniejszego Regulaminu.

2. Regulamin działania RKFS oraz RRFS, w oparciu o niniejsze zasady, uchwalają odpowiednio Komisja Krajowa i zarządy regionów.

§ 6

Przychody FS stanowią:

- środki pochodzące z obowiązkowych składek członkowskich opłacanych przez struktury związku wg zasad ustalonych w Uchwale Finansowej Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”,
- odsetki od posiadanych środków,
- darowizny,
- inne przychody.

§ 7

1. Środki FS mogą być lokowane:

- na oddzielnym rachunku bankowym opisanym, jako fundusz strajkowy (ustawowa ochrona przed zajęciem komorniczym),
- w papierach wartościowych,
- w nieruchomościach,
- w innych formach akceptowanych przez dysponenta funduszu.

2. Środki ulokowane w formie pieniężnej w sposób określony w ust. 1 pkt. 1 powinny stanowić co najmniej 25% środków FS.

Prof. Ryszard Bugaj i Henryk Nakonieczny

FOT. PAWEŁ CHABINSKI

Tomasz Wójcik

► cd. ze str. 7

ECS, ale póki co jest to niemożliwe – powiedział Duda.

Kończąc wystąpienie, przewodniczący podziękował swoim współpracownikom, a delegatów namawiał do aktywności. – Pomyślcie, jak trudno mieliby ludzie, gdyby nie było naszych organizacji. Rozjedźmy się do domów, zakładów pracy i rozmawiajmy z ludźmi. Potrzeba wspólnych, zdecydowanych działań. To nie jest już bitwa, to jest wojna! – podsumował swoje wystąpienie Piotr Duda.

W sesji popołudniowej obrad delegaci przyjęli również uchwały porządkujące sprawy statutowe. Jedną z ważniejszych określa, że członkostwo w Związku nabywa się z chwilą rejestracji organizacji.

Bogusław Jurgielewicz i Radosław Mechliński uczestniczący w dyskusji. Przeprowadzone zostały wybory uzupełniające do Komisji Krajowej. Wyłoniono 4 nowych członków tego gremium.

Drugi dzień obrad rozpoczął się od wzruszającego wydarzenia, jakim było wręczenie tytułu Honorowego Członka NSZZ „Solidarność” Mariannie Popielusko. W jej imieniu ten zaszczytny tytuł odebrał brat księdza Jerzego. Następnie kierujący sesją przedpołudniową Tomasz Wójcik zaprosił do stołu prezydialnego uczestników panelu dyskusyjnego na temat polityki przemysłowej.

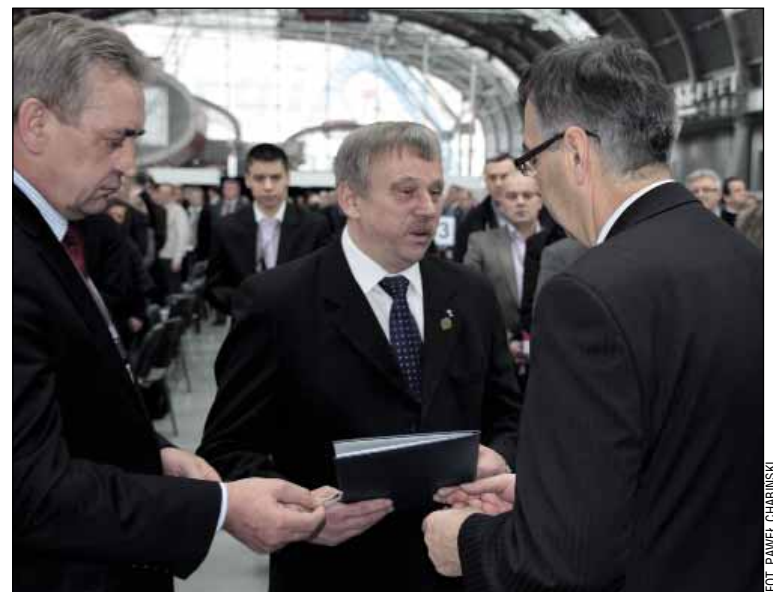
– Przemysł tradycyjny to gwarancja miejsc pracy. Facebook zatrudnia mniej pracowników niż Kompania Węglowa. Gospodarka oparta na usługach to mit. To trzeba powtarzać tak samo jak to, że umowy-zlecenia, umowy o dzieło to umowy śmieciowe – mówił Stephen Portet z SPartnera.

Na politykę przemysłową

składa się polityka demograficzna, migracyjna czy edukacja. To również polityka wizerunkowa. Kluczowe wydają się dostęp do kapitału i zasoby energetyczne. – Wiem z doświadczenia, że kapitał ma narodowość. W czasie kryzysu to jest na pierwszym miejscu – przekonywał Portet. Nie będzie przemysłu bez energii. Tymczasem, jego zdaniem następuje w Polsce dekapitalizowanie sektora energetycznego. – Węgiel jest i musi być i będzie w centrum rozwoju systemu energetycznego. Łupki tego nie zmieniają. Polska musi się angażować na serio w czysty węgiel. Rezygnacja z inwestycji w Bełchatowie to wielki błąd – dodał.

Ekspert SPartnera przekonywał, że w Polsce powinno zmienić się podejście do zagranicznych inwestorów. Nie tylko liczba tworzonego miejsc pracy powinna być istotna. Również dostęp do nowoczesnych technologii czy wartość dodana powinna decydować o atrakcyjności inwestycji. W sytuacji zbliżającego

wał zebraniem projekty zmian w statucie i Zbigniew Gadzicki,

Brat ks. Jerzego Popieluszko odbiera tytuł Honorowego Członka Związku dla Marianny Popielusko

FOT. PAWEŁ CHABINSKI

się kryzysu trzeba bronić miejsc pracy. Niestety może być tak, że pracodawcy będą chcieli wykorzystać kryzys do restrukturyzacji. Tymczasem każde zlikwidowane

Efektem dyskusji było przyjęcie przez KZD stanowiska w sprawie polityki przemysłowej. Organizatorzy zjazdu, aby zrealizować wszystkie zaplanowane w porządku obrad punkty nie zrobili przerwy i odbyła się jeszcze jedna dyskusja – na temat polityki społecznej. Tutaj w roli eksperta wystąpił m.in. prof. Ryszard Bugaj. Ekonomista zwrócił uwagę na rosnące nierówności społeczne i jednocześnie niesprawiedliwy system podatkowy czy nierówne obciążenia związane z systemem ubezpieczeń społecznych. Namawiał również delegatów do większej aktywności w życiu społeczno-politycznym. Delegaci zwracali uwagę, że niestabilne zatrudnienie to konsekwencja braku polityki społecznej. „Władza publiczna w sposób niewystarczający lub w ogóle nie dostrzega konieczności przeciwdziałania tym zjawiskom. Polityka skupiona na cięciach i oszczędnościach nie daje gwarancji poprawy sytuacji przeciętnej rodziny. To z kolei odbija się na stabilności publicznych finansów oraz bezpieczeństwie ubezpieczeń społecznych.”

W stanowisku dotyczącym sytuacji społeczno-gospodarczej delegaci domagają się stworzenia systemu kompleksowej pomocy rodzinie na rynku pracy, w systemie podatkowym, edukacji i opieki nad dzieckiem, osobami starszymi czy niepełnosprawnymi. Zdaniem delegatów konieczna jest strategia państwa na rzecz zatrudnienia, a jej podstawą uruchomienie zamrożonych środków Funduszu Pracy na aktywne formy wzmacniające zatrudnienie i przeciwdziałanie bezrobociu.

Przyjęcie dokumentów Krajowego Zjazdu Delegatów oraz przyrzeczenie złożone przez nowych członków KK wybranych w wyborach uzupełniających zakończyły obrady w Kielcach.

MARCIN RACZKOWSKI,
DZIAŁ INFORMACJI KK

Kazimierz Grajcarek

Zbigniew Gadzicki

miejsce pracy nie wróci. Portet przekonywał, że mimo trudnej sytuacji, trzeba rozmawiać z pracodawcami o utrzymaniu miejsc pracy, o działaniach pozytywnych na rzecz przemysłu.

Delegaci podkreślali, że bez przemysłu nie ma rozwoju gospodarczego. Zwracali również uwagę na braki w obowiązującej przez ostatnie dwa lata ustawie antykryzysowej, a które mogłyby pomóc w ochronie miejsc pracy w trudnych momentach. Józef Niemiec przypomniał, że od niedawna w UE mówi się, że powinna istnieć europejska polityka gospodarcza. Jego zdaniem Związek powinien dopominać się o obecność swoich przedstawicieli podczas dyskusji na ten temat na forum europejskim, swoje postulaty Związek powinien kierować również do pracodawców.

Rozdział III Udzielania pomocy ze środków KFS § 8

1. Pomoc ze środków KFS może być udzielana dla akcji związkowych o charakterze międzynarodowym, ogólnopolskim, branżowym, ponadregionalnym, zorganizowanych i prowadzonych zgodnie ze Statutem oraz decyzjami właściwych władz statutowych Związku.
2. Pomoc dla akcji regionalnych wymaga każdorazowo decyzji Prezydium KK lub KK.
3. Prawo złożenia wniosku o udzielenie pomocy z KFS przysługuje:
 - a) Zarządowi Regionu, z uwzględnieniem pkt.2
 - b) Radzie Krajowego Sekretariatu Branżowego wyłącznie w przypadku ponadregionalnych akcji o charakterze branżowym,
 - c) Radzie Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów.
4. Prawo inicjatywy własnej przysługuje w tym zakresie również Prezydium Komisji Krajowej i Komisji Krajowej.
5. Wniosek o udzielenie pomocy z KFS powinien zostać złożony na trzy tygodnie przed planowanym rozpoczęciem akcji, a w wyjątkowych sytuacjach najpóźniej na 14 dni przed jej rozpoczęciem.
6. W przypadku wniosku, którego realizacja może przekroczyć sumę 500 tys. zł, wniosek należy złożyć co najmniej 1,5 miesiąca przed planowanym rozpoczęciem akcji.
7. Wzór wniosku stanowi załącznik do Regulaminu.
8. Warunkiem otrzymania pomocy z KFS jest udokumentowanie, że struktury ubiegające się o pomoc (komisje zakładowe do Zarządów Regionu, a Zarządy Regionów do Komisji Krajowej) regulaminie, zgodnie z uchwałą finansową KZD odprowadzają składki, również na fundusz strajkowy. Warunek ten nie dotyczy krajowych sekretariatów branżowych, Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów oraz przypadków nieopłacenia składki z powodu wstrzymania przez pracodawcę wypłat wynagrodzeń.
9. Warunkiem udzielenia pomocy z KFS jest uzyskanie przed rozpoczęciem akcji zgody RKFS. W przypadku akcji, których koszt może przekroczyć 40 tys. zł konieczna jest także zgoda Prezydium KK, a w przypadku kosztów przekraczających 100 tys. zł – zgoda KK, które wskażą jednocześnie osobę odpowiedzialną za akcję o zasięgu krajowym i poinformują o tym RRFS.
10. RKFS zobowiązana jest do rozpatrzenia wniosku spełniającego kryteria określone w ust. 1-4 w ciągu 14 dni od dnia jego złożenia.
11. Jednostka organizacyjna Związku, która występuje o pomoc do KFS zobowiązana jest dokonać na podstawie faktur rozliczenia otrzymanej pomocy nie później niż 6 tygodni po zakończeniu akcji protestacyjnej. Do rozliczenia finansowego należy dołączyć sprawozdanie z przeprowadzonej akcji oraz listę uczestników.
12. W przypadku braku rozliczenia zgodnego z pkt.11 RKFS jest zobowiązana do odmowy refundacji poniesionych kosztów. Od odmownej decyzji Rady służy odwołanie do Komisji Krajowej w terminie 14 dni wraz z uzasadnieniem.
13. Rozliczenie poszczególnych etapów akcji protestacyjnej przyjmuje – na podstawie dokumentacji RKFS. Ostateczne rozliczenie akcji – z uwzględnieniem par.9 ust.4 – akceptuje struktura udzielająca pomocy w zależności od kwoty.

§ 9

1. RKFS rozpatrując wniosek o udzielenie pomocy powinna wziąć pod uwagę następujące kryteria:
 - a) skalę i wagę merytoryczną akcji,
 - b) aktualne możliwości finansowe KFS,
 - c) stopień wypełnienia przez organizatora i wnioskodawcę kryteriów z niniejszego rozdziału.
2. Wielkość pomocy z KFS udzielonej strukturalom Związku nie może przekroczyć połowy poniesionych i udokumentowanych przez nie kosztów, z wyjątkiem akcji międzynarodowych i ogólnokrajowych organizowanych przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” i kosztów transportu w przypadku akcji ogólnopolskich organizowanych przez krajowe sekretariaty branżowe.
3. Rada KFS może udzielić strukturalom branżowym Związku, zaliczki na poczet organizowanej akcji związkowej, nieprzekraczającej 20% planowanych i kosztów.
4. Pomoc ze środków KFS może być udzielana na:
 - a) pokrycie kosztów akcji strajkowej wraz z wypłatą zasiłków strajkowych;
 - b) refundowanie kosztów transportu zbiorowego (od 8 osób) na dojazd uczestników akcji protestacyjnej;
 - c) refundowanie kosztów akcji informacyjnej wspierającej protest oraz działania organizacyjne, zgodnie z decyzjami władz statutowych Związku, określających zakres i wysokość refundacji.

§ 10

- Wypłata zasiłku strajkowego może dotyczyć wyłącznie osób, które spełniają wszystkie poniższe wymogi:
- a) są członkami NSZZ „Solidarność” i regularnie odprowadzają składki,
 - b) za okres strajku nie otrzymały wynagrodzenia za pracę,
 - c) uczestniczyły w strajku:
 - co najmniej 3 dni w przypadku strajku wielodniowego lub
 - przez cały czas jego trwania w przypadku strajku krótszego niż 3 dni,
 - d) przed otrzymaniem zasiłku na piśmie zobowiązały się do jego zwrotu w przypadku, o którym mowa w § 11,
 - e) wysokość i sposób wypłaty zasiłku strajkowego określa każdorazowo uchwałą Rada KFS.

§ 11

1. W razie otrzymania przez pracownika uczestniczącego w strajku wynagrodzenia za okres strajku wypłaconego przez pracodawcę

pracownik jest obowiązany zwrócić zapomogę z funduszu strajkowego, chyba, że w oparciu o uzasadnione okoliczności Rada KFS zadecyduje inaczej.

2. Środki pochodzące ze zwrotu zasiłku na podstawie ust. 1 stanowią przychód KFS i RFS proporcjonalnie do poniesionych przez nie wydatków.

Rozdział IV

Rada Krajowego Funduszu Strajkowego § 12

1. Rada Krajowego Funduszu Strajkowego jest powoływana przez Komisję Krajową najpóźniej w trzy miesiące po zjeździe sprawozdawczo-wyborczym na okres kadencji zbieżnej z kadencją władz Związku na szczeblu krajowym.
2. Do czasu wyboru nowych RKFS i RRFS funkcjonują dotychczasowe Rady.
3. RKFS funkcjonuje w oparciu o Regulamin przyjęty przez Komisję Krajową.
4. Rady regionalnych funduszy strajkowych są powoływane odpowiednio i funkcjonują w oparciu o regulamin przyjęty przez zarządy regionów zgodny z niniejszymi postanowieniami.

Rozdział V

Postanowienia końcowe § 13

- Od uchwały RKFS przysługuje odwołanie do Komisji Krajowej.
- § 14
- Działalność RKFS podlega kontroli Krajowej Komisji Rewizyjnej, RRFS – odpowiednio regionalnych komisji rewizyjnych.
- § 15
- W sprawach nieobjętych postanowieniami Regulaminu decyzję podejmuje Komisja Krajowa.
- § 16
- Traci moc Uchwała nr 1 XIV KZD z 2001 roku ws. przyjęcia Regulaminu Ogólnego Funduszy Strajkowych wraz z załącznikiem.
- § 17
- Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 roku.

UCHWAŁA NR 17 XXVI KZD

ws. ogłoszenia roku 2013 Rokiem Powstania Styczniowego

W styczniu 2013 roku mija 150 lat od wybuchu Powstania Styczniowego. Okoliczność ta zmusza do refleksji i zobowiązuje do oddania hołdu bohaterom tego zrywu patriotycznego. NSZZ „Solidarność” buduje swą tożsamość również na identyfikacji z celami wszystkich polskich insurekcji. Wszystkie one – począwszy od konfederacji barskiej, poprzez kolejne powstania dawały pokoleniom Polaków moc i motywację do walki o wolną, niezawisłą i sprawiedliwą Ojczyznę. Dlatego Krajowy Zjazd Delegatów ogłasza Rok 2013 Rokiem Powstania Styczniowego. Niech w ciągu nadchodzących miesięcy pamięć o wysiłkach powstańców pod przywództwem Ludwika Mierosławskiego, Mariana Langiewicza, Romualda Traugutta buduje w nas poczucie dumy narodowej, solidarności międzypokoleniowej i daje siły do tworzenia sprawiedliwych warunków w naszej Ojczyźnie.

UCHWAŁA NR 18 XXVI KZD

ws. przyznawania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” oraz tytułu Honorowy Członek NSZZ „Solidarność”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” uchwała regulaminy przyznawania honorowego tytułu:

1. Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”.
2. Honorowy Członek NSZZ „Solidarność”.

Warunki przyznawania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” oraz tytułu Honorowy Członek NSZZ „Solidarność”.

§ 1

1. Walne zebranie delegatów regionu może przyznać tytuł: „Zasłużony dla Regionu (nazwa regionu) NSZZ „Solidarność”
2. Kongres krajowego sekretariatu branżowego może przyznać tytuł: „Zasłużony dla Krajowego Sekretariatu (nazwa sekretariatu branżowego) NSZZ „Solidarność”.
3. Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” może przyznać tytuł: Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”.
4. Tytuł, o którym mowa w ust. 1 i 2 może być przyznany osobie, która ma znaczące zasługi działalności na rzecz członków Związku danego regionu lub krajowego sekretariatu, wspierała aktywnie działalność struktur związkowych, przyczyniała się do ich rozwoju oraz dochowuje wierności ideałom „Solidarności”.
5. Tytuł, o którym mowa w ust. 3 może być przyznany osobie mającej wybitne zasługi dla NSZZ „Solidarność”, która nadal dochowuje wierności ideałom „Solidarności” oraz spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:
 - 1) Przyczyniała się swoją postawą w służbie, w pracy, w życiu osobistym do popularyzacji ideałów „Solidarności” na poziomie ponadregionalnym.
 - 2) Nie będąc członkiem naszego Związku wspierała czynnie - w kraju lub za granicą - jego działalność.
 - 3) Była represjonowana za działalność na rzecz NSZZ „Solidarność” w okresie PRL lub w okresie późniejszym

§ 2

1. Wniosek o wszczęcie procedury nadawania tytułu, o którym mowa w par. 1 ust. 1, może składać:
 - 1) zarząd regionu;
 - 2) władza wykonawcza jednostki organizacyjnej Związku zarejestrowanej w danym regionie.

2. Wniosek o wszczęcie procedury nadawania tytułu, o którym mowa w par. 1 ust.2, może składać:
- 1) rada krajowego sekretariatu branżowego;
 - 2) władza wykonawcza branżowej jednostki organizacyjnej Związku będącej członkiem danego krajowego sekretariatu branżowego.
3. Wniosek o wszczęcie procedury nadawania tytułu, o którym mowa w par. 1 ust. 3, może składać:
- 1) zarząd regionu. Wniosek ten musi być dodatkowo poparty przez co najmniej jedną władzę wykonawczą innego regionu,
 - 2) rada krajowego sekretariatu branżowego. Wniosek ten musi być poparty przez co najmniej jedną radę innego krajowego sekretariatu branżowego.
- W przypadku, gdy wniosek dotyczy członka Związku, to musi on posiadać pozytywną opinię zarządu regionu, w którym zarejestrowana jest jednostka organizacyjna Związku, w której kandydat do tytułu kontynuuje członkostwo w NSZZ „Solidarność”.
- 3) Prezydium Komisji Krajowej. W przypadku, gdy wniosek dotyczy członka Związku, to musi on posiadać pozytywną opinię zarządu regionu, w którym zarejestrowana jest jednostka organizacyjna Związku, w której kandydat do tytułu kontynuuje członkostwo w NSZZ „Solidarność”.
4. Wniosek musi zawierać krótki zyciorys kandydata i opis zasług wraz z uzasadnieniem.
- § 3
- Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” może nadać tytuł: HONOROWY CZŁONEK NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” osobie nieposiadającej prawa do zrzeszania się w NSZZ „Solidarność”, jeżeli dochowuje ona wierności ideałom „Solidarności” i spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:
1. Nie będąc członkiem Związku, udzielała znaczącego wsparcia i pomocy NSZZ „Solidarność”.
 2. Przed utratą prawa zrzeszania się w związku zawodowym, będąc członkiem NSZZ „Solidarność” poniosła na jego rzecz znaczące zasługi.
 3. Czynnie wspierała działalność NSZZ „Solidarność” na terenie Polski lub po za jej granicami.
 4. Była represjonowana przez władze komunistyczne za działalność na rzecz NSZZ „Solidarność”.
- § 4
1. Wniosek o wszczęcie procedury nadawania tytułu, o którym mowa w par. 3, może składać:
- 1) zarząd regionu;
 - 2) rada krajowego sekretariatu branżowego;
 - 3) Prezydium Komisji Krajowej;
2. Wniosek musi zawierać krótki zyciorys kandydata i opis zasług wraz z uzasadnieniem.
- § 5
1. Wniosek o wszczęcie procedury nadania tytułu „Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”” lub „Honorowy Członek NSZZ „Solidarność”” składa się do Komisji Krajowej nie później niż na trzy miesiące przed terminem kolejnej sesji KZD.
 2. Komisja Krajowa powołuje Kapitułę Tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność” i Honorowy Członek NSZZ „Solidarność”, wskazując jednocześnie jej przewodniczącego oraz uchwalając regulamin funkcjonowania Kapituły. Skład Kapituły nie może liczyć mniej niż 7 osób. Wskazane jest, aby skład Kapituły stanowili: co najmniej dwóch członków Komisji Krajowej oraz osoby wyróżnione przez Krajowy Zjazd Delegatów tytułem „Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”” lub „Honorowy Członek NSZZ „Solidarność””.
 3. Kapituła rozpatruje wnioski, o których mowa w ust. 1, w okresie jednego miesiąca po wygaśnięciu terminu, o którym mowa w ust.1. Zaakceptowane przez Kapitułę wnioski zostaną wysłane, za pośrednictwem Komisji Krajowej, do wszystkich zarządów regionów i rad krajowych sekretariatów branżowych. Uwagi lub zastrzeżenia, do poszczególnych kandydatów, zarządy regionów i rady sekretariatów mogą przesłać do Komisji Krajowej w terminie wskazanym przez Komisję Krajową, który nie może być krótszy niż 30 dni przed datą rozpoczęcia sesji Krajowego Zjazdu Delegatów.
 4. Komisja Krajowa przedkłada Krajowemu Zjazdowi Delegatów projekt uchwały zawierającą listę kandydatów do tytułu „Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”” lub „Honorowy Członek NSZZ „Solidarność”” zaakceptowanych przez Kapitułę, o której mowa w ust.2 do których nie wpłynęły uwagi lub zastrzeżenia, o których mowa w ust. 3.
- § 6
1. Osoba, której przyznano tytuł „Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”” otrzymuje:
 - odznakę: Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”,
 - specjalną legitymację lub dyplom.
 2. Osoba, której przyznano tytuł „Honorowy Członek NSZZ „Solidarność”” otrzymuje:
 - legitymację honorowego członka NSZZ „Solidarność”
 - odznakę honorowego członka związku
- Honorowy członek NSZZ „Solidarność” jest uprawniony do uczestniczenia, w charakterze gościa, w obradach Krajowego Zjazdu Delegatów.

§ 7

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej uchwalenia.
2. Tracą moc Uchwała nr 26 VI KZD oraz Uchwała nr 7 XVI KZD.

STANOWISKO NR 1 XXVI KZD

ws. Pomnika Poległych Stoczniovców 1970 w Gdańsku

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zdecydowanie protestuje przeciwko próbie oddania Pomnika Poległych Stoczniovców i Placu Solidarności w Gdańsku grupie założycieli Stowarzyszenia Społeczny Komitet Budowy i Tradycji Pomnika Poległych Stoczniovców 1970, związanych z obecną władzą. Jest to chyba jedyny w świecie przypadek, gdy komitet budowy pomnika reaktywuje się ponad 30 lat od jego zbudowania. Praktyczny cel jest jasny – zawłaszczyć kolejny obszar przestrzeni publicznej dla jednej grupy i dokonać jedynie właściwej i wygodnej interpretacji historii. NSZZ „Solidarność” nigdy na to nie wyrazi zgody. Władza komunistyczna stawiała wokół Pomnika bariery i kordony ZOMO, kazała się odwracać plecami, gdy hold poległym składał błogosławiony Ojciec Święty Jan Paweł II. Dziś próbuje się pod pozorem demokracji zawłaszczyć to miejsce i odebrać je społeczeństwu. To działanie haniebne.

NSZZ „Solidarność” nigdy nie zamierzał tego miejsca traktować jako własność. Wręcz przeciwnie – zawsze była to przestrzeń wolności i pamięci. Wspólnie z różnymi instytucjami dbaliśmy o jego wygląd i charakter. Dlatego nie zgodzimy się, aby Pomnik i Plac prywatyzowano tworząc pod hasłami dbałości o tradycję „Komitet Ochrony Pomnika”.

Krajowy Zjazd Delegatów nie zgadza się na zamykanie przed Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność” jego dziedzictwa i miejsca pamięci.

STANOWISKO NR 2 XXVI KZD

ws. sytuacji społeczno-gospodarczej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stwierdza, że skutki trwającego kryzysu gospodarczego oraz brak perspektyw szybkiej poprawy sytuacji na rynkach światowych mają coraz większy, negatywny wpływ na stosunki społeczne i gospodarcze w Polsce. Wzrost bezrobocia, zahamowanie wzrostu płac, brak stabilizacji zatrudnienia, ograniczona pomoc społeczna, niewystarczające wsparcie rodzin oraz chaos w ochronie zdrowia i edukacji wpływają negatywnie na poziom życia Polaków powodując ubożenie coraz większej części społeczeństwa.

System podatkowy nierównomiernie rozkładający obciążenia fiskalne, premiuje osoby o wysokich dochodach, podobnie jak nierówne obciążenia kosztami zabezpieczenia społecznego potęgują poczucie niesprawiedliwości społecznej, dzielą społeczeństwo - dlatego konieczna jest gruntowna rewizja systemów podatkowych i zabezpieczenia społecznego.

Władza publiczna w sposób niewystarczający lub w ogóle nie dostrzega konieczności przeciwdziałania tym zjawiskom. Dotychczasowa polityka, skupiona przede wszystkim na cięciach i oszczędnościach, wobec czekających Polskę i Europę wyzwań demograficznych i poważnych zmian na rynku pracy nie daje gwarancji poprawy sytuacji przeciętnej rodziny w bliskiej i dalszej perspektywie, ale także odbija się na stabilności publicznych finansów oraz bezpieczeństwie ubezpieczeń społecznych.

Wzrost gospodarczy powinien być generowany zarówno przez inwestycje, w tym, publiczne jak i wzrost popytu wewnętrznego. Jednak osiągnięcie pozytywnych rezultatów w obszarze gospodarki nie może odbywać się kosztem pracowników i ich rodzin.

KZD jest zaniepokojony powszechnym i wzrastającym brakiem poczucia bezpieczeństwa na rynku pracy. Wzrost gospodarczy powinien być generowany zarówno przez inwestycje, w tym, publiczne jak i wzrost popytu wewnętrznego. Jednak osiągnięcie pozytywnych rezultatów w obszarze gospodarki nie może odbywać się kosztem pracowników i ich rodzin.

KZD jest zaniepokojony powszechnym i wzrastającym brakiem poczucia bezpieczeństwa na rynku pracy. Wzrost gospodarczy powinien być generowany zarówno przez inwestycje, w tym, publiczne jak i wzrost popytu wewnętrznego. Jednak osiągnięcie pozytywnych rezultatów w obszarze gospodarki nie może odbywać się kosztem pracowników i ich rodzin.

Wyzwaniem na dziś jest nadmiernie wysoki poziom bezrobocia i niekorzystne tendencje dalszego jego wzrostu. Konieczne jest opracowanie strategii państwa na rzecz wzrostu zatrudnienia, a podstawą: uruchomienie zamrożonych środków Funduszu Pracy na aktywne formy wzmacniania zatrudnienia i przeciwdziałanie bezrobociu. Wymaga to od wszystkich uczestników dialogu społecznego racjonalnych działań na jego rzecz. Zatrudnienie musi być dla nas priorytetem.

NSZZ „Solidarność” oczekuje od rządu już dzisiaj, a nie w odległej, nieokreślonej przyszłości działań wzmacniających bezpieczeństwo pracujących i ich rodzin oraz równoważenia potrzeb pracowników i pracodawców dla stworzenia instytucjonalnych ram stabilnego rynku pracy. Rząd musi skutecznie i w odpowiednim czasie kierować swoje programy i środki finansowe w ramach polityki zatrudnienia oraz działań socjalnych do okre-

ślonych grup społecznych, ponieważ skutki opóźnień, niedopasowania lub braku reakcji są nieodwracalne zarówno dla obywateli jak i państwa. Jednym z nich, szczególnie dotkliwym społecznie, jest wymuszona emigracja zarobkowa. Przyczyniają się do niej zwłaszcza brak poważań systemu edukacji z potrzebami rynku, niskie wynagrodzenia, zaniedbania w obszarze uczenia się przez całe życie, brak kompleksowego systemu doradztwa zawodowego oraz niewydolność publicznych służb zatrudnienia. Domagamy się wprowadzenia mechanizmów prawnych, organizacyjnych i finansowych dla poprawy sytuacji gospodarstw domowych i budowania rodziny, w której będą się rodzić i wychowywać dzieci, a rodzice nie będą zmuszani do wyjazdu za granicę. Konieczne jest stworzenie całego systemu mechanizmów kompleksowo wspomagających rodzinę: na rynku pracy, w systemie edukacji i opieki nad dzieckiem, osobami starszymi, niepełnosprawnymi oraz w systemie podatkowym.

NSZZ „Solidarność” nie ucieka od funkcji edukacyjnej i kontrolnej w zakresie praw i obowiązków pracowników, ale dostrzega narastający brak odpowiedzialności państwa za tworzenie dobrego prawa i jego egzekucję.

Atmosfera braku zaufania oraz niedoceniań doświadczenia NSZZ „Solidarność” zarówno w sferze rozwiązywania konfliktów jak i kreowania nowych rozwiązań przez władzę publiczną powodują, że dialog społeczny staje się fikcją, fasadą, za którą kryje się dyktat jedynie słusznej opcji.

Polska potrzebuje odpowiedzialnej strategii społecznej, będącej integralną częścią polityki gospodarczej, która musi być tworzona w duchu dialogu społecznego, jedynego skutecznego sposobu rozwiązywania problemów demokratycznego państwa.

STANOWISKO NR 3 XXVI KZD

ws. Kontraktu Socjalnego dla Europy

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wzywa europejskie organizacje pracodawców, instytucje Unii Europejskiej, rządy państw i organizacje wspomagające do włączenia się do dyskusji nad proponowanym przez EKZZ Kontraktem Socjalnym dla Europy.

Obecnie zagrożony jest powojenny ład społeczno-gospodarczy, który doprowadził do utworzenia Unii Europejskiej i europejskiego modelu społecznego. Ten unikalny model społeczny przyniósł znaczące korzyści dla obywateli i pracowników.

Dostrzegamy rosnące nierówności, coraz wyższy poziom ubóstwa i wykluczenia społecznego, wielkie bezrobocie, brak bezpieczeństwa zatrudnienia, który dotyka szczególnie ludzi młodych oraz pogłębiające się rozczarowanie projektem europejskim.

Podstawowe prawa społeczne muszą mieć pierwszeństwo przed wolnością gospodarczą. Taki jest duch Karty Praw Podstawowych włączonej do Traktatu Lizbońskiego. Powinno to być podkreślone w Protokole Postępu Społecznego, który ma być załączony do Traktatów.

Wierzmy, iż tylko poprzez dialog społeczny będziemy w stanie dojść do sprawliwych i skutecznych rozwiązań odpowiadających na głęboki kryzys, w którym tkwi Unia.

Wzywamy UE do skupienia się na polityce poprawiającej standardy warunków życia i pracy, jakość zatrudnienia, sprawiedliwe płace, równe traktowanie, skuteczny dialog społeczny, prawa związkowe i inne prawa człowieka, usługi użyteczności publicznej wysokiej jakości ochronę socjalną - w tym sprawiedliwy i stabilny system ochrony zdrowia oraz system emerytalny – jak również na polityce przemysłowej sprzyjającej sprawiedliwemu przejściu do modelu zrównoważonego rozwoju. Polityka taka ma pomóc w budowie zaufania obywateli wobec ich wspólnej przyszłości.

STANOWISKO NR 4 XXVI KZD

ws. rozwoju przemysłu

Polska jest krajem przemysłowym, posiadającym w tej dziedzinie tradycję, uczelnie techniczne, a przede wszystkim przedsiębiorstwa, w wielu ważnych sektorach przemysłowych, przedsiębiorstwa, w których pracują tysiące znakomitych fachowców. Zasoby te należy chronić i rozwijać. To na nich opiera się realna gospodarka gwarantująca rozwój naszego kraju i dobrobyt obywateli. To od ich właściwego wykorzystania i rozwoju zależą nowe miejsca pracy. Produkcja przemysłowa wymaga zapewnienia rzetelnych i stabilnych warunków prawnych, zwiększenia inwestycji w badania i rozwój, poprawy współpracy uczelni i ośrodków badawczych z przemysłem, aby zwiększyć jego innowacyjność.

Globalna gospodarka XXI wieku wymaga jasnej polityki przemysłowej naszego Państwa, polityki, której dziś nie ma. Należy poddać ocenie mocne i słabe strony naszego przemysłu, aby znaleźć odpowiednie kierunki działań, które zagwarantują nam rozwój gospodarczy oraz stabilne i dobre miejsca pracy. Przestrzegaliśmy i przestrzegamy – niewidzialna ręka rynku nie zastąpi

mądrej polityki władz publicznych! Dobitnie świadczy o tym upadek wielu gałęzi przemysłu.

NSZZ „Solidarność” domaga się takiej polityki przemysłowej, która będzie wykorzystywała i umacniała potencjał polskich firm, stwarzała im właściwe warunki do konkurencji na europejskim i światowym rynku, ale także, aby gwarantowała wysokie europejskie standardy ekonomiczne, technologiczne i społeczne, które w efekcie pozwolą na rozwój ekonomiczny i społeczny Polski. Strategia rozwoju polskiego przemysłu winna być centralnym punktem strategii rozwoju kraju.

Filarami polityki przemysłowej powinny być inwestycje w kapitał ludzki oraz dialog społeczny. Taka strategia będzie też najlepszą drogą do ochrony miejsc pracy, stabilnego zatrudnienia, godziwego wynagrodzenia – a więc najważniejszych postulatów naszego Związku.

STANOWISKO NR 5 XXVI KZD

ws. bieżącej sytuacji

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” uważa, że tylko powszechny społeczny sprzeciw może położyć kres antyspołecznej i antypracowniczej polityce rządu.

Rosnące bezrobocie, spadek płac realnych, wydłużenie wieku emerytalnego, wzrost kosztów utrzymania – to realne problemy, które powodują, że coraz więcej polskich rodzin żyje w ubóstwie.

Koalicja rządząca nie robi nic, żeby temu przeciwdziałać. Wręcz przeciwnie – to na najuboższych przerzucane są koszty kryzysu, to najuboższym każe się ponosić dodatkowe koszty ochrony zdrowia czy edukacji. Tak dalej być nie może!

Krajowy Zjazd Delegatów apeluje do wszystkich członków NSZZ „Solidarność”, do wszystkich pracowników o czynny udział w akcjach protestu organizowanych przez NSZZ „Solidarność”

STANOWISKO NR 6 XXVI KZD

ws. sytuacji w nauce i szkolnictwie wyższym

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” z dezaprobatą obserwuje wieloletnie zaniedbania Państwa Polskiego w dziedzinie nauki i szkolnictwa wyższego. Wbrew deklarowanym intencjom reprezentantów Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, jesteśmy świadkami pogłębiającej się zapaści cywilizacyjnej i narastania dystansu w stosunku do innych krajów Europy i świata.

W latach 2008 – 2012 nastąpił spadek wydatków na szkolnictwo wyższe, licząc w proporcji do PKB, z 0,84% do 0,75%, a finansowanie nauki utrzymuje się na bardzo niskim poziomie tj. około 0,3%.

Krajowy Zjazd Delegatów uważa, że szkolnictwo wyższe i nauka powinny być postrzegane przez wszystkie ugrupowania polityczne jako atut rozwojowy, wymagający wsparcia i ochrony ze strony instytucji Państwa Polskiego, a nie obciążenie budżetu.

Badania naukowe i edukacja są najlepszą i najbardziej opłacalną inwestycją w przyszłość narodu, w jego materialny, kulturowy i cywilizacyjny rozwój. Niedofinansowanie uczelni publicznych – jedynych, które wytrzymują porównania międzynarodowe – spycha Polskę na margines w dziedzinach nauki i innowacji.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” popiera starania środowisk naukowych w tym Krajowej Sekcji Nauki o zwiększenie nakładów na naukę i poprawę płac pracowników instytucji naukowych i publicznego szkolnictwa wyższego.

STANOWISKO NR 7 XXVI KZD

ws. polityki oświatowej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się propozycjom zmian w prawie oświatowym przedstawionym przez korporacje samorządowe, których skutkiem będzie:

- obniżenie jakości edukacji,
- pogorszenie warunków nauczania i uczenia się,
- destabilizacja systemu oświaty i warunków pracy.

NSZZ „Solidarność” od wielu lat domaga się wzrostu nakładów na oświatę

na poziomie 5% PKB. Związek oczekuje, że jednostki samorządu terytorialnego zamiast ograniczania wydatków na oświatę, podejmą skuteczne działania wobec Rządu RP i wyegzekwują właściwy sposób i poziom subwencjonowania zadań oświatowych. Za niedopuszczalne uważamy przenoszenie, przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, odpowiedzialności państwa za finansowanie oświaty na samorządy i rodziców.

STANOWISKO NR 8 XXVI KZD

ws. wycofania się z polityki komercjalizacji i prywatyzacji publicznej służby zdrowia

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do Parlamentu i Rządu RP o natychmiastowe wycofanie się z komercjalizacji publicznej służby zdrowia poprzez wprowadzenie niezbędnych zmian w ustawie o działalności leczniczej.

Krajowy Zjazd Delegatów sprzeciwia się zmianom formy prawnej szpitali, które z powodu ujemnego wy-

niku finansowego są przekształcane w spółki prawa handlowego. Sama zmiana formy prawnej nie rozwiąże problemów finansowych i nie zatrzyma narastającej spirali zadłużania, również przekształconych placówek.

Jak potwierdzają wyniki finansowe większość już przekształconych szpitalnych spółek odnotowuje straty. Powodem jest zbyt niski poziom wyceny świadczeń medycznych, zwłaszcza wobec coraz bardziej wrażliwych kosztów leczenia.

Państwo nie może wyzbywać się konstytucyjnej odpowiedzialności za organizację i finansowanie opieki zdrowotnej przerzucając ciężar tych obowiązków głównie na samorząd terytorialny. Domagamy się zatem poprawy finansowania świadczeń medycznych, zwłaszcza tych wyspecjalizowanych, wzmocnienia roli wojewodów, którzy powinni nadzorować i koordynować przekształcenia placówek służby zdrowia w swoich regionach tak, aby zabezpieczyć równy dostęp obywateli do świadczeń medycznych.

Trzeba zbudować na nowo system opieki zdrowotnej przyjazny dla pacjentów i bezpieczny dla pracowników. Musi to być jednak system monitorowany i nadzorowany przez państwo – a nie jak dziś proponują rządzący – przez niewidzialną rękę rynku.

Krajowy Zjazd Delegatów opowiada się za systemem zdrowotnym, który powinien być oparty na bazie sieci wieloprofilowych szpitali publicznych z uzupełniającą ich ofertę szpitalami niepublicznymi.

STANOWISKO NR 9 XXVI KZD

ws. zapewnienia pracownikowi prawa do odwołania się do Sądu Pracy od decyzji ZUS dotyczącej wcześniejszej emerytury.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” uważa, że niezbędne jest podjęcie działań w celu wprowadzenia zmiany w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tak, aby pracownik pracujący w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze nie był zobowiązany do rozwiązania stosunku pracy na dzień złożenia wniosku o emeryturę na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Krajowy Zjazd Delegatów uważa, że pracownik powinien mieć prawo do złożenia wniosku do ZUS o wcześniejszą emeryturę oraz możliwość odwołania się od decyzji ZUS do sądu pracy bez rozwiązywania stosunku pracy na dzień złożenia wniosku o emeryturę, ponieważ pracownik praktycznie nie ma możliwości ponownego zatrudnienia się u ostatniego pracodawcy w razie negatywnej decyzji ZUS i sądu pracy.

STANOWISKO NR 10 XXVI KZD

ws. ograniczenia praw pracowniczych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” jest przeciwny wprowadzaniu do Kodeksu Pracy, pod przykrywką kryzysu, rozwiązań z pakietu antykryzysowego. Zmiany te zagrażają podstawowym prawom pracowniczym zawartym w Kodeksie Pracy.

Główne zagrożenia wynikające z proponowanych zmian to m.in.:

1. Nadużywanie elastycznej formy zatrudnienia – promowanie umów cywilno – prawnych zastępujących umowy o pracę;
2. Elastyczność rynku pracy – pracodawca może swobodnie zwalniać i zatrudniać pracowników, składa się na to krótki okres wypowiedzania, relatywnie długi okres zatrudnienia próbnego oraz niskie odprawy;
3. Elastyczność czasów pracy – dzielenie czasów pracy na krótsze okresy, płynność godzin, praca w ramach niepełnego etatu i systemu nadgodzin, polegające na wydłużaniu okresów rozliczeniowych do 12 miesięcy czy wydłużaniu dniówki do 13 godzin likwidując dopłaty do nadgodzin;
4. Wieloetatowość i elastyczna organizacja pracy oraz praca u wielu pracodawców.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zgodzie ze Stanowiskiem nr 9 XXIII KZD wnosi do Komisji Krajowej o podjęcie skutecznych działań, które spowodują zablokowanie wprowadzenia niekorzystnych zmian w prawie pracy.

Wzywamy rząd i pracodawców do zaprzestania wprowadzania antypracowniczych praw oraz praktyk, pod pozorem walki z kryzysem.

STANOWISKO NR 11 XXVI KZD

ws. zmian w kodeksie pracy

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” o podjęcie działań w sprawie zmian w Kodeksie Pracy dotyczących zawierania umów o pracę. Umowa o pracę powinna być zawarta w sposób uniemożliwiający wykonywanie pracy „na czarno”.

STANOWISKO NR 12

XXVI KZD ws. łamania praw pracowniczych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża zaniepokojenie wzrostem liczby pracodawców

niewypłacających w terminie wynagrodzeń pracownikom. Według Państwowej Inspekcji Pracy w bieżącym roku o 20 tys. wzrosła liczba pracowników, którym nie wypłacono w terminie wynagrodzeń, a zaległości wzrosły do 154 mln. zł.

Kolejny raz Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” protestuje przeciw łamaniu praw pracowniczych, zwiększającej się liczbie tzw. „umów śmieciowych” oraz próbom zmian w prawie pracy prowadzącym do wydłużenia okresów rozliczeniowych czasu pracy.

STANOWISKO NR 13 XXVI KZD

ws. sytuacji w przemyśle chemicznym

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża zdecydowany sprzeciw wobec działań restrukturyzacyjnych Grupy Kapitałowej Ciech S.A., w tym wobec Zakładów Chemicznych Zachem S.A. w Bydgoszczy, jako jedyne krajowego producenta pianki poliuretanowej, zaliczanego dzisiaj do grupy europejskich liderów tego sektora.

Skutki przejęcia przez obcy kapitał rynku producentów toluenodisocjanianu (TDI) i epichlorohydryny (EPI) będą odczuwalne nie tylko przez krajowych wytwórców tego produktu, ale także odbiją się na kondycji branży meblarskiej, motoryzacyjnej i budowlanej.

Krajowy Zjazd Delegatów wzywa Rząd RP do zaniechania działań szkodliwych dla gospodarki i kraju, które mogą stać się realną próbą niszczenia przemysłu chemicznego, bardzo ważnego dla gospodarki kraju, a co za tym idzie likwidacji tysięcy miejsc pracy.

STANOWISKO NR 14 XXVI KZD

ws. przekształceń organizacyjnych w Grupie Kapitałowej Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” protestuje przeciwko likwidacji spółek gazownictwa zajmujących się dystrybucją gazu i funkcjonujących w nich zakładów gazowniczych, która skutkują zmianami warunków pracy i płacy zatrudnionych w nich pracowników. Spółki gazownictwa osiągają pozytywne wyniki finansowe, dlatego też dokonywanie w nich istotnych zmian organizacyjnych budzi nasz stanowczy sprzeciw.

Domagamy się również bezwzględnego wstrzymania dalszych działań reorganizacyjnych w sferze wydobycia i handlu. Obrany kierunek i tempo przeobrażeń szczególnie w obszarze obrotu stwarzają olbrzymie zagrożenie dla sprzedaży gazu ziemnego zwłaszcza w perspektywie otwarcia rynku gazu w Polsce. Likwidacja terenowych komórek organizacyjnych (BOK-ów) będzie skutkować obniżeniem jakości i przejęciem klientów PGNiG przez konkurencję (w większości są to firmy zagraniczne). Spowoduje to utratę miejsc pracy dla pracowników PGNiG a dla społeczeństwa podwyżkę cen gazu.

Wnosimy równocześnie o przyspieszenie realizacji planów inwestycyjnych przyjętych w Planie Działalności Gospodarczej PGNiG na 2012 rok, co pozwoli poprawić sytuację spółek zależnych oraz pracowników Grupy Kapitałowej.

STANOWISKO NR 15 XXVI KZD

ws. nieprzestrzegania prawa pracy w Polsce przez Koncern Alstom

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” popiera działania organizacji związkowych w koncernie Alstom w Polsce walczących o przestrzeganie międzynarodowych standardów wolności związkowych.

Firma Alstom podejmuje działania mające na celu prawne blokowanie podstawowych uprawnień związkowych poprzez ich jednostronną interpretację oraz zastraszanie pracowników. Problem ten występuje we wszystkich zakładach Koncernu Alstom w Polsce, gdzie funkcjonują związki zawodowe.

Wzywamy Zarząd i Prezesa Alstom Power sp. z o.o., do traktowania związków zawodowych jako partnera zgodnie z uprawnieniami zagwarantowanymi przez polskie i międzynarodowe prawo.

STANOWISKO NR 16 XXVI KZD

ws. funkcjonowania Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia działania administracji państwowej prowadzące do finansowej degradacji Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

KZD sprzeciwia się planowanym zmianom organizacyjnym tej Inspekcji zagrażającym jej prawidłowemu funkcjonowaniu domagając się:

1. Ponownego włączenia Państwowej Inspekcji Sanitarnej w struktury Ministerstwa Zdrowia.
2. Właściwego finansowania budżetowego Państwowej Inspekcji Sanitarnej, które zapewni prawidłowe funkcjonowanie Stacji Sanitarne – Epidemiologicznych i pozwoli na godziwym poziomie kształtować rażąco niskie wynagrodzenia pracowników.

3. Odstąpienia od likwidacji akredytowanych laboratoriów i zwalniania wysoko kwalifikowanych pracowników.

4. Utrzymania nadzoru nad bezpieczeństwem żywności w strukturach Inspekcji Sanitarnej.

Krajowy Zjazd Delegatów ostrzega, że wobec powszechnie występujących zagrożeń epidemiologicznych, dalsze niszczenie struktur Państwowej Inspekcji Sanitarnej może mieć katastrofalne skutki dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego w Polsce.

STANOWISKO NR 17 XXVI KZD

ws. podjęcia postępowania przez Prokuraturę Gdańską w sprawie usunięcia z bramy Stoczni Gdańskiej napisu „im. Lenina”

Krajowy Zjazd Delegatów wyraża sprzeciw wobec postępowania Prokuratury Gdańskiej w sprawie usunięcia napisu „im. Lenina” z bramy Stoczni Gdańskiej przez członków Komisji Krajowej.

Nadanie Stoczni imienia Lenina nastąpiło w czasach, gdy Polska nie była krajem suwerennym. Jednak nawet w czasach komunistycznego zniewolenia polscy stoczniowcy nie stracili ducha wolności, ani wiary przodków. Odpowiadając na wezwanie Papieża Polaka Jana Pawła II zorganizowali się i w pokojowy sposób przyczynili się do upadku komunizmu.

Świadkami zrywu niepodległościowego polskich robotników były ołtarze polowe, konfesjonały na dziedzińcu Stoczni i nieprzebrane tłumy po obu stronach bramy stoczniowej.

Tych wydarzeń nie mogą upamiętniać symbole komunistyczne. Przeciwnie - ich eksponowanie stanowi fałszowanie historii. Jest to szczególnie bolesne dla uczestników tamtych wydarzeń. Jest też groźne dla kształtowania świadomości młodego pokolenia może bowiem stwarzać wrażenie, że to pod tym imieniem doszło do zwycięstwa „Solidarność”. Miejsce Lenina jest na śmietniku historii, a nie na zaszczytnym miejscu – na bramie Stoczni Gdańskiej.

Wzywamy Prokuratora Generalnego do natychmiastowego przerwania postępowania w sprawie zdjęcia napisu „im. Lenina” z bramy Stoczni Gdańskiej.

STANOWISKO NR 18 XXVI KZD

ws. zwolnień członków Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w PZLPIT „Mazowsze”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy sprzeciw wobec zwolnienia członków Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” i dyskryminacji członków Związku w Państwowym Zespole Ludowym Pieśni i Tańca „Mazowsze” im. T. Sygietyńskiego. Niczym innym jak przejawem dyskryminacji jest wykluczenie przedstawiciela Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” z Komisji Konkursowej na kandydata na stanowisko dyrektora PZLPIT „Mazowsze” im. T. Sygietyńskiego w Karolinie, oraz brak dialogu pomiędzy Zarządem Województwa Mazowieckiego, a Zarządem Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność”.

Krajowy Zjazd Delegatów żąda przywrócenia członków Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” do pracy i włączenia przedstawiciela Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Państwowym Zespole Ludowym Pieśni i Tańca „Mazowsze” do składu komisji konkursowej powoływanej przez Marszałka Województwa Mazowieckiego.

STANOWISKO NR 19 XXVI KZD

ws. nauczania religii w szkołach

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do Ministra Edukacji Narodowej o przywrócenie dotychczasowych przepisów regulujących nauczanie religii w szkołach.

Usunięcie religii z ramowych planów nauczania obciąża budżety samorządów jednostek terytorialnych, co może doprowadzić do eliminacji zajęć z religii i ateizację polskiej młodzieży.

APEL NR 1 XXVI KZD

ws. zawieszenia pakietu klimatycznego w UE

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do rządów państw oraz związków zawodowych działających w Unii Europejskiej o doprowadzenie do zawieszenia pakietu klimatyczno-energetycznego.

Wskutek wciąż rosnącej na świecie produkcji pochodzącej z zakładów energochłonnych, rośnie globalna emisja tzw. „gazów cieplarnianych”. UE odpowiada jedynie za 14% światowej emisji CO₂. Obecnie w UE wytwarza się jedynie 5,4% światowej produkcji cementu, a same Chiny produkują 57,3%. W 2011 r. Chiny wytworzyły 45,5% światowej produkcji stali, a UE jedynie 11,6%. W tym samym roku Chiny wydobły 49,5% światowej produkcji węgla, UE jedynie 4,2%.

Skala tego porównania wskazuje, że bez wprowadzenia wspólnej polityki klimatycznej w skali świata i przyjęcia jej przez takie kraje, jak Chiny, USA, Rosję, Brazylię czy Indie, nie zrealizuje się założonego przez UE obniżenia emisji gazów cieplarnianych do atmosfery Ziemi.

Polityka klimatyczna UE nie ma żadnego wpływu na klimat naszego globu, ma natomiast niebagatelne znaczenie dla jej obywateli. W następstwie tej polityki Unia Europejska utraci setki tysięcy miejsc pracy a spora część jej społeczeństwa pograży się w ubóstwie.

1 stycznia 2013 r. wchodzi w życie postanowienia unijnego pakietu klimatyczno-energetycznego, wskutek których w Polsce, gdzie produkcja energii w ponad 90% oparta jest na węglu, ceny energii elektrycznej i ciepłej wzrosną o ok. 20 - 30%, a w kolejnych latach tendencja ta wciąż będzie rosła.

NSZZ „Solidarność” jest współinicjatorem Europejskiej Inicjatywy Obywatelskiej na rzecz zawieszenia Pakietu Klimatyczno-Energetycznego do czasu, gdy zostanie podpisana globalna umowa dotycząca emisji CO₂ przez największych światowych emitentów, takich jak Chiny, USA czy Indie.

Krajowy Zjazd Delegatów zwraca się do rządów państw i związków zawodowych działających w UE o poparcie tej inicjatywy. Unii Europejskiej i jej obywateli nie stać na dalszą degradację jej gospodarki, przez sztuczne zawyżanie cen energii i produktów przemysłowych wskutek realizacji polityki klimatycznej UE.

APEL NR 2 XXVI KZD

ws. wsparcia finansowego Fundacji „Smoleńsk 2010”

Krajowy Zjazd Delegatów apeluje do wszystkich jednostek organizacyjnych, członków i sympatyków Związku o wsparcie finansowe realizacji filmu poświęconego tragicznej śmierci Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i towarzyszących mu osób. Film ten może powstać tylko przy wsparciu ludzi i środowisk niezależnych, a NSZZ „Solidarność”, który 10 kwietnia 2010 stracił wielu wiernych przyjaciół ma moralny obowiązek wsparcia takiej inicjatywy.

APEL NR 3 XXVI KZD

ws. restrukturyzacji Poczty Polskiej S.A.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” apeluje do Rządu RP o wstrzymanie zmian restrukturyzacyjnych w Poczcie Polskiej S.A., wprowadzanych sprzecznie z zasadami dialogu społecznego, bez rzetelnej konsultacji ze związkami zawodowymi.

Proponowane przez rząd zmiany destabilizują rynek usług pocztowych w kraju, osłabiając w ten sposób strategiczną gałąź usług publicznych, jaką jest Poczta Polska S.A.

APEL NR 4 XXVI KZD

ws. orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w sprawie uchylenia art. 28 nowelizacji ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. „o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” apeluje do Rządu RP o przyjęcie takich uregulowań prawnych, które pozwoliłyby na zwrot niesłusznie zawieszonych świadczeń emerytalnych bez konieczności indywidualnego występowania do sądu przez pokrzywdzonego.

APEL NR 5 XXVI KZD

ws. finansowania nauki i szkolnictwa wyższego

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” apeluje do Parlamentarzystów RP o dokonanie korekty ustawy budżetowej na rok 2013 w części dotyczącej nauki i szkolnictwa wyższego, tak by zapewnić środki na realizację zobowiązań przyjętych przez Rząd RP odnośnie docelowego dochodzenia do finansowania szkolnictwa wyższego na poziomie przyjętym w Unii Europejskiej. Według danych OECD Polska znajduje się na jednym z ostatnich miejsc w Unii Europejskiej w wysokości przeznaczanych środków finansowych z budżetu państwa na jednego studenta. Budowanie społeczeństwa opartego na wiedzy wymaga znaczącego zwiększenia nakładów z budżetu państwa.

APEL NR 6 XXVI KZD

ws. opracowania Narodowej Strategii Demograficznej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” nawiązując do prac kończącego się II Kongresu Demograficznego wzywa władze państwowe do opracowania Narodowej Strategii Demograficznej oraz prowadzenia polityki prorodzinnej. Kielce, 22 listopada 2012 r.

*XXIII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”
Przewodniczący Prezydium Zjazdu
Stanisław Szwed*

Wspomnienia średzkiego związkowca

13 grudnia, w dniu 31. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego, w Domu Kultury w Środzie Śląskiej otwarta została wystawa pt. „Twarze średzkiej Solidarności”. W przeddzień tego wydarzenia zastępca przewodniczącego pierwszej organizacji związkowej na terenie dzisiejszego powiatu średzkiego – Zbigniew Łakowski podzielił się z nami swoimi wspomnieniami z początków „S”.

Rok 1980

Pierwsza myśl o wstąpieniu do „Solidarności” pojawiła się tuż po strajkach na Wybrzeżu. Nie mieszkalem w dużym przemysłowym mieście, tylko w małej podwrocławskiej Środzie Śląskiej, ale również chciałem się zaangażować. Chcieliśmy pomóc rozbić ten ustrój, zmienić władzę i kraj w sposób bezkrwawy i pokojowy. Wierzyliśmy, że jeśli będzie nas wystarczająco dużo, uda się to osiągnąć bez niepotrzebnego rozlewu krwi, który jest przecież nieodłącznym elementem każdej rewolucji.

Wspólnie z kolegami ze Spółdzielni Gminnej, gdzie wówczas pracowałem, postanowiliśmy działać. Z Bolkiem Karnasem, później-

FOT. WIKTOR KALITA

szym pierwszym przewodniczącym założonego związku, jeździliśmy więc do Wrocławia dowiadywać się, jak stworzyć związki, a później, rejestrować pierwsze listy. Na początku nie było nas wielu, ludzi ciężko było przekonać do

działania. Organizowaliśmy więc lekcje pogładowe, opowiadaliśmy o „Solidarności” w zakładach pracy, a nawet zapraszaliśmy kolegów z Wrocławia do średzkiego Domu Kultury na prelekcje. Wszystko to oczywiście pod czujnym okiem ubeków. W końcu, z pomocą Solidarności Rolniczej, ubieraliśmy w naszym regionie około siedmiu tysięcy członków.

Stworzyliśmy Międzyzakładowy Komitet Strajkowy i, choć nie strajkowaliśmy czynnie (ktoś przecież nadal musiał produkować żywność dla mieszkańców), czekaliśmy na podpisanie postulatów. Szczególnie na przyznanie prawa do zrzeszania w ramach związków zawodowych, by później utworzyć NSZZ „Solidarność” Ziemi Średzkiej.

Pierwsza siedziba średzkiej „S” mieściła się w Ratuszu. Przewodniczącym został Bolek Karnas, ja natomiast objąłem funkcję wiceprzewodniczącego. Tak funkcjonowaliśmy aż do grudnia 1981 roku – do stanu wojennego.

Stan wojenny i internowanie

Przeczuwaliśmy, że coś się stanie. Wiedzieliśmy przecież, że komuniści tak łatwo władzy nie oddadzą. Mimo to stan wojenny zdecydowanie nas zaskoczył. No i zaczęły się internowania. Pierwszego zabrali Bolka Karnasa, później mnie i Teresę Jankowską oraz Stanisława Adruszkowa.

Przyjechało po mnie trzech ubeków, zabrali mnie na Komendę Wojewódzką do Wrocławia, by później osadzić w bloku A na Kleczkowskiej. Środek zimy i straszny mróz dawały się we znaki. Z domu wyszedłem w zwykłej kurtce, bo cały czas mówiono mi, że nie muszę się pakować i po rozmowie na komendzie będę mógł wrócić do domu. Tymczasem mijały dni i w końcu w Wigilię zabrali mnie do Grodkowa (wtedy Ośrodek Odosobnienia w Grodkowie). Warunki okazały się spartańskie. Było ciężko. Straszono nas wywózką w głąb Rosji i do obozów pracy w Czechosłowacji.

Gdy wróciliśmy, związek był zdelegalizowany. Musiałem zgłaszać się na wezwania, gdzie byłem umoralniany. Środa Śląska to małe miasto, każdy tu wie wszystko

o każdym, byłem więc na pierwszej linii ognia. Inwigilowali mnie, aż do roku 1989, do pierwszych wolnych wyborów.

Po przemianach

Związek już nigdy się nie odbudował. Przez kolejne dwadzieścia lat na tym terenie tworzyły się pojedyncze organizacje zrzeszające zazwyczaj nie więcej niż 50 osób. Dopiero niedawno powstało w Środzie biuro „Solidarności” jak za dawnych lat.

Do dziś chętnie działam społecznie. Zasiadam w Radzie Gminy Miękinia, gdzie jestem przewodniczącym Komisji oświaty, kultury, zdrowia, sportu i pomocy społecznej. Prowadzę lekcję historii, opowiadam młodzieży o powstaniu „S” w lokalnych szkołach: w Miękini i Ujeździe Górnym. Młodzi ludzie często nie mają pojęcia o stanie wojennym; w szkole historii najnowszej nie uczy się z braku czasu. Paradoksalnie zamiast o przemianach ustrojowych własnego kraju młodzież wie więcej o czasach starożytnych w Egipcie i średniowieczu we Francji.

Nadal wyrażam chęć działania w ramach Solidarności, zawsze służę związkowcom swoim doświadczeniem i bardzo popieram działalność struktur związkowych w naszym regionie. Teraz, kiedy pojawia się tu tak wiele zagranicznych przedsiębiorstw, prawa pracownicze są szczególnie zagrożone.

Wystawa

Pamięci księdza z Żoliborza

Niezwykłą wystawę gości we wrocławskich parafiach. Jako pierwsza – w październiku parafia św. Rodziny na wrocławskim Sępolnie. Staraniem ks. proboszcza Janusza Prejznera i dolnośląskiej „Solidarności” szerokiej publiczności zaprezentowane zostały ważne i wymowne zdjęcia, fakty oraz cytaty związane z błogosławionym księdzem Jerzym Popiełuszką. Wystawę przygotował działacz częstochowskiej „Solidarności” Zbigniew Bonarski.

Od lat zarząd dolnośląskiej „Solidarności” w kolejną rocznicę morderstwa tego kapłana organizuje uroczystości, podczas których wspominane są także inne osoby duchowne będące przewodnikami i opiekunami w czasie nocy stanu wojennego. Jak powiedział przewodniczący Kazimierz Kimso, pamięć o księdzu Jerzym jest widoczna nie tylko podczas tradycyjnych pielgrzymek świata pracy do Częstochowy, ale także w codziennym kulcie.

Redakcja tygodnika „Niedziela” połączyła archiwalne zdjęcia kapłana „Solidarności” goszczącego

w Hucie Warszawa z Jego dewizą „Bóg, modlitwa i praca”. Na kolejnej reprodukcji ministrant Popiełuszko stoi w otoczeniu rodziców na tle domu w Okopach, gdzie jak sam podkreślał „U nas kłamstwa nie było”. Kilkanaście podobnych reprodukcji ustawiono wzdłuż ścian bocznych świątyni.

Otwarcu wystawy towarzyszyła projekcja filmu dokumentalnego z 2004 roku „Zwycięzcy nie umiera-

ją, opowieść o księdzu Jerzym” oraz przy ołtarzu wystawiono historyczny obraz podarowany kapelanowi na krótko przed męczeńską śmiercią.

W drugim tygodniu grudnia wystawa zagościła w parafii św. Elżbiety. Wierni w przededniu rocznicy wprowadzenia stanu wojennego nie tylko oglądali zdjęcia ale odmawiali różaniec i drogę krzyżową według wskazań ks. Popiełuszki.

TB

FOT. TOMASZ BIAŁASZCZYK

Pożegnania

Z wielkim żalem zawiadamiamy, że w dniu 27 listopada 2012 r. zmarła nasza Koleżanka

ś. † p.

DOROTA RYTER

Pomimo ciężkiej choroby do końca pełniła funkcję skarbnika Koła. Rodzinie Zmarłej składamy wyrazy szczerzego współczucia.

Koleżanki i Koledzy z Koła Emerytów oraz Międz. Org. Związkowa NSZZ „Solidarność” POiW Wrocław-Krzyki

Czy słyszysz nasze wołanie???
Czy nie widzisz naszych łez???
Bo serce boli o Pani,
bo tyle cierpień jest.
Zgasła już świeca,
ogarek się tli
Zwątpienie zostaje, nadzieja spi...

Z głębokim żalem przyjęliśmy wiadomość, że dnia 7 grudnia 2012 r. w wieku 48 lat zmarł

ś. † p.

Julian Andrzej Konecki

Przewodniczący Sekcji Krajowej Ceramików NSZZ „Solidarność”

Wyrazy szczerzego współczucia
RODZINIE I BLISKIM
składa Komisja Zakładowa NSZZ Solidarność przy Zakładach Porcelany Stołowej „Karolina” Sp. z o.o. w Jaworzynie Śląskiej

CZAS NA ZMIANY

Od kilku lat przymierzałem się do podzielenia się w szerszym gronie związkowym swoimi spostrzeżeniami dotyczącymi roli naszego związku w nadchodzących latach. Okazją do tego było ostatnie WZD Regionu Dolny Śląsk w Oleśnicy, gdzie zgłosiłem projekt uchwały wraz z jego uzasadnieniem odzwierciedlającym w skrócie stan moich przemyśleń.

Projekt ten zobowiązywał Zarząd Regionu do podjęcia działań mających na celu przedłożenie pod obrady Komisji Trójstronnej postulatu **skrócenia czasu pracy** do wymiaru 6 godzin dziennie lub 32 godz. tygodniowo **za godziwym wynagrodzeniem**, aby przy postępującej robotyzacji zmniejszyć poziom nieuchronnie narastającego bezrobocia.

W jego uzasadnieniu wskazałem, że *początek XX wieku to okres, kiedy kształtował się obecny model 8-godzinnego dnia pracy i wielu świadczeń socjalnych dla zatrudnionych pracowników. Dzisiaj jesteśmy świadkami, gdy ten model powoli przestaje funkcjonować, bo nie przystaje do otaczającej nas rzeczywistości. Dotychczas związki zawodowe skupiając się na utrzymaniu tych zdobyczy świata pracy, nie zauważają, że problem tkwi gdzieś indziej. Otóż żyjemy w czasach gwałtownego technologicznego postępu, który eliminuje udział człowieka w procesie wytwarzania dóbr codziennego użytku i proces ten będzie się pogłębiał. Stąd też uważam, że to właśnie z Polski, z „Solidarności” powinien wyjść impuls, aby czas pracy został dostosowany do tych zmieniających się warunków i został skrócony do 6 godz. dziennie lub 32 godz. tygodniowo za wynagrodzeniem, które pozwoli każdemu zatrudnionemu pracownikowi godnie żyć i utrzymać rodzinę.*

Stać nas na to. Stać sytą i bogatą Europę, aby taki model wprowadzić. Dowodem na to jest obecny tzw KRYZYS trapiący nie tylko UE, bo dotknął również tak bogaty kraj jak USA. Mówię tzw kryzys, gdyż nie słyszałem, aby Europie groził głód. Jest to więc kryzys dotychczasowego systemu gospodarczego, którego wypadkową jest sposób dystrybucji PKB powodujący, że przy pełnych półkach sklepowych znaczna część Polaków żyje w ubóstwie, a młodzi ludzie nie mogą znaleźć pracy.

Zdjęcie Piotra Janickiego

Chochlik redakcyjny zamieścił w listopadowym numerze „DS” i zapomniał podpisać zdjęcie z koncertu TSA 11 listopada we wrocławskiej Hali Orbita. Jego autorem jest nasz serdeczny kolega **Piotr Janicki**.

Co daje wydłużenie wieku emerytalnego, gdy po 50. coraz trudniej o pracę?

Po co pracować do 67. roku życia, gdy w tym samym czasie młodzi ludzie tej pracy nie mają?

Nie może być tak, że jedni pracują po 12 godz. dziennie gdy obok inni tej pracy nie mają.

Oczywiście nikt po jego zgłoszeniu nawet się nie zająknął na ten temat, gdyż jak zwykle pretekstem do przemilczenia moich projektów był brak kworum. Nie jestem małostkowy, ale do przegadania tematu nie potrzeba kworum, tylko chęci. Uznano, że nie ma o czym gadać, jak nie da rady po dyskusji głosować nad jej efektami, choć mnie bardzo interesowało, jaki jest pogląd wśród delegatów na tak postawiony problem.

Jakież było moje zdziwienie, gdy dostałem po WZD odpowiedź z Zarządu Regionu, który nad tym projektem się pochylał i poinformował mnie, że postulat ten, jakkolwiek istotny!, jest **niezgodny z celami NSZZ „Solidarność”**! Oczywiście wystąpiłem do Zarządu Regionu z prośbą o wyjaśnienie tej sprzeczności i czekam na odpowiedź, ale celem tego artykułu nie jest opisanie reakcji władz regionalnych na mój projekt, ale wywołanie szerszej dyskusji na temat wskazany w projekcie uchwały, gdyż uważam, że problemy, z którymi się borykamy i które przed nami stoją, a którym próbujemy nieudolnie zaradzić wynikają właśnie z tego faktu, iż nie dostrzegamy pilnej potrzeby podzielenia się pracą, a więc innego podziału czasu pracy.

Próbując w sposób syntetyczny przedstawić swój pogląd, zmuszony jestem posługiwać się dość dużymi uproszczeniami i stąd proszę o wyrozumiałość.

Aby pokazać, że tak ujęty problem nie jest błahy, pozwolę sobie trochę rozwinąć myśli zawarte w uzasadnieniu i przybliżyć okoliczności, które w moim mniemaniu dają podstawę do postawienia takiej tezy, że przy postępującej robotyzacji człowiek staje się „zbędny”. Cudysłów nie jest postawiony przypadkowo, bo przecież człowiek nigdy nie będzie zbędny. Chodzi mi o to, że wraz z postępującą cywilizacyjną nie będzie pracy dla wszystkich czy nam się to podoba, czy nie i należy sobie odpowiedzieć na pytanie, co

z tym fantem zrobić. Istotnym jest również wskazanie, że konieczność obniżenia wymiaru czasu pracy odnosi się do sytuacji, w której dalsze funkcjonowanie UE będzie kontynuowane, bo w sytuacji, w której UE padnie, co uważam za oczywiste, będziemy raczej zmuszeni na chwilę mocniej zakasać rękawy i zabrać się do pracy, aby nadrobić, to co straciliśmy, będąc w tę Unię bezkrytycznie zapatrzeni. Mam na myśli to, że pozwoliliśmy upadać naszym zakładom, zapominając, że kupując chińskie czy niemieckie wyroby, kształtujemy tamten rynek pracy, a swój demolujemy. Zapomnieliśmy zapytać wszystkich doktrynerów wolnego rynku skąd naród, który likwiduje swój potencjał gospodarczy, zamieniając kraj w magazyny i montownie, ma brać pieniądze na zakup towarów, które sprowadza od innych. Reasumując, taki upadek, jak każdy może być bolesny, ale będzie miał jednak wymiar pożyteczny, gdyż spowoduje spadek bezrobocia i wzrost gospodarczy ale to temat na osobny materiał.

Wraca więc do treści uchwały i rozwinięcia myśli tam zawartych. Warto pamiętać, że przełom XIX i XX wieku oraz dalszy jego okres to czas gwałtownych przemian związanych pośrednio właśnie z czasem pracy. To okres gdy kształtował się model 8-godzinnego czasu pracy,

odstąpienia od zatrudniania dzieci i uznania, że miejsce pracy ma być miejscem przyjaznym pracownikowi. Ale sposób, w jaki te zmiany się dokonywały był zgoła różny w poszczególnych krajach, choć można by rzec, że ukształtowały go dwa nurty – zachodni – ewolucyjny i wschodni – rewolucyjny. Efektem tych nurtów były zachodnie państwa socjalne i wschodnie „socjalistyczne” despotie i satrapie. Jeżeli jednak komuś się wydaje, że zachodnie modele państwa są jedynie wynikiem wysoko rozwiniętej świadomości grupy posiadaczy, którzy uznali, że trzeba się podzielić swoim dorobkiem z pracownikami, to obecna sytuacja potocznie nazywana KRYZYSEM mam nadzieję ostatecznie te myśli rozwiała, bo zaczynamy wracać do wilczego kapitalizmu z przełomu wieków i stąd tzw. KRYZYS. Paradoksalnie winny jest temu upadek żelaznej kurtyny, która była swoistym memento mori dla agresywnego kapitalizmu. Kryzys jest tylko tzw., gdyż głód nam chyba nie grozi, jeżeli mamy ewidentny nadmiar żywności, o czym dobitnie świadczą niskie jej ceny w skupie i brak opłacalności produkcji wszem i wobec głoszony przez rolniczą brać w całej Europie. Nie bez przyczyny w ostatnich akapitach uzasadnienia mojej uchwały wybrzmiały pytania skierowane oczywiście do piewców nieuchronności zmian wieku emerytalnego.

Wiem, że spotkam się z zarzutem oderwania od rzeczywistości, w której każdy nasz postulat zmian w prawie pracy jest z powodu naszej słabości, bo Polacy śpią, zagrożony „kontrą” w postaci kolejnej liberalizacji tegoż prawa na niekorzyść pracowników. Odpowiadam krótko: no i dobrze, bo to przyspieszy, wręcz zdynamizuje procesy porządkujące

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

naszą rzeczywistość i przypomnę, że w latach 80. też było wielu zwolenników tego, aby nie drażnić komuny.

Na początku XX wieku w takiej Anglii procesy zmian przebiegły ewolucyjnie i kraj ten do dzisiaj ma królową, a w Rosji, gdzie car z rządzącą elitą nie przyjmował do wiadomości zachodzących zmian, zginął wraz z nimi z rąk siepaczy rewolucji. Jak więc się komuś wydaje, że w nieskończoność można innym skakać po plecach, to warto o tych historycznych zdarzeniach pamiętać. Nie oznacza to oczywiście, że jestem piewcą rozwiązań rewolucyjnych, bo mnie historia uczy, że każda rewolucja to jednocześnie tragedia tysięcy ludzi, ale niestety nie jestem animatorem naszej rzeczywistości i nie ja będę ją ustawiał, ale wskazuję, że każdy z nas powinien się do niej jakoś ustawić i wówczas jest szansa, że nas ta rzeczywistość nie zmiecie z powierzchni. Kluczem jest słowo USTAWIĆ, bo żeby się ustawić trzeba się ruszyć, aby się jednak ruszyć trzeba się wcześniej obudzić i w tym jest problem. Oczekuję więc polemiki z obudzonymi.

RUDNIK ZBIGNIEW

PRZEWODNICZĄCY MOZ JEDYNKA

WROCŁAWSKA – DELEGAT NA WZD REG.

DOLNY ŚL. – MANDAT 182.

Wrocław, 30.11.2012.

Czy chcesz:

Łatwo znaleźć trafione prezenty dla najbliższych?

Szybko i spokojnie wybrać odpowiedni prezent?

Oszczędzić swój czas i pieniądze, by móc przeznaczyć je na przyjemniejsze czynności?

Jeśli tak, to ta informacja jest dla Ciebie!

Już teraz dzięki Sklepowi Internetowemu **www.twojsklepik24.pl** i Programowi **“Solkarta”** **oszczędzisz conajmniej 10%** na tegorocznych prezentach nie ruszając się z domu!

1 Wejdź na **www.twojsklepik24.pl**, 2 wybierz prezenty i wpisz kod rabatowy **“Solkarta”** i **ciesz się 10%** zniżką na wszystkie nasze produkty!

TwojSklepik24.pl

Herbapol zwycięzcą

Do dwóch razy sztuka. Tak mogą mówić związkowcy z wrocławskiego Herbapolu, którzy zwyciężyli w rozegranym w sobotę 8 grudnia turnieju Piłki Halowej o Puchar przewodniczącego dolnośląskiej „Solidarności”

Finał, do którego dotarli był powtórką sprzed roku. Wtedy też Herbapol grał o zwycięstwo z zawodnikami Sitechu Polkowice. Istotną różnicą jest jednak, to, że tym razem to Herbapol Wrocław był drużyną zwycięską, o czym przekonywał widzów już od pierwszych minut spotkania. Bramki padały po efektownych ak-

tem się wygranej – mówił uśmiechnięty przewodniczący zakładowej „Solidarności”.

W meczu o trzecie miejsce drużyna GKN Driveline z Oleśnicy pokonała reprezentację związkowców ze Szpitala im. T. Marciniaka. Czwarte miejsce, ponoć najgorsze, bo tuż za podium, ale opiekun drużyny Dariusz Dusza był i tak

śląsk NSZZ „Solidarność” Kazimierz Kimso wraz z członkinią Zarządu Regionu Danutą Utratą oraz Rafałem Tomczakiem z Dolnośląskiego Stowarzyszenia Kultury Zdrowotnej i Sportu – organizatora zawodów.

MARCIN RACZKOWSKI

Tabela końcowa

1. Herbapol Wrocław
2. Sitech Polkowice

Herbapol Wrocław – Sitech Polkowice 3:0 (2:0)

br. Rup Sławomir, Ujas Paweł, Lisowski Radosław

Strzelcy bramek:

- ♦ 20 bramek: Grzegorz Ignatowicz (Karolina Jaworzyna Śl.)
- ♦ 9 bramek: Łukasz Haręzga (MSI Polska)
- ♦ 8 bramek: Paweł Ujas (Herbapol Wrocław)
- ♦ 6 bramek: Gracjan Walter (Sitech Polkowice), Marcin Kogut (GKN Driveline)
- ♦ 5 bramek: Radosław Lisowski (Herbapol Wrocław), Tomasz Hazuka

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

(Szpital im. T. Marciniaka), Mateusz Ptak (Karolina Jaworzyna Śl.)

Najlepszy bramkarz:

Marcin Kłoczko (GKN Driveline)

Najlepszy strzelec:

Grzegorz Ignatowicz (Karolina Jaworzyna Śl.)

Najlepszy zawodnik:

Paweł Ujas (Herbapol Wrocław)

Kierownik turnieju Rafał Tomczak
Sędzia główny turnieju Andrzej Zajac

Sponsorzy:

Zarząd Regionu
NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk,
Gmina Wrocław

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

cyjach, a drużynie z Polkowic, choć nie można odmówić waleczności, trudno było nawiązać równorzędną walkę. Po meczu rozradowany kierownik drużyny Herbapolu Wrocław Zenon Adamski odbierał gratulacje. – Pewnie, że spodziewa-

zadowolony. – Z trudem skompletowaliśmy zespół. Niektórzy grali tu po nocnym dyżurze w szpitalu – mówił.

Zadowoleni mogą też być zawodnicy z Jaworzyny Śląskiej. Wprawdzie drużyna ZPS Karolina zajmowała już w poprzednich turniejach wyższe lokaty niż 5. miejsce, ale Ireneusz Besser członek Zarządu Regionu i zarazem szef drużyny zwracał uwagę na króla strzelców turnieju Grzegorza Ignatowicza, członka tamtejszej Komisji Zakładowej. W meczu o 5. miejsce zdobył aż 10 bramek.

Nagrody i puchar zwycięzcom wręczył przewodniczący Regionu Dolny

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

3. GKN Driveline
4. Szpital im. T. Marciniaka
5. Karolina Jaworzyna Śl.
6. MSI Polska
7. ZOZ Kłodzko
8. Bosch Mirków

Mecze Finałowe

- ♦ o VII miejsce Bosch Mirków – ZOZ Kłodzko 0:0
- ♦ o V miejsce Karolina Jaworzyna – MSI Polska – Śl. 10:7 (4:0) br. Ignatowicz Grzegorz – 10, Haręzga Łukasz – 4, Ciołek Wojciech, Żygadło Igor
- ♦ o III miejsce Szpital im. T. Marciniaka – GKN Driveline 0:4 (0:1) br. Kogut Marcin, Konica Krzysztof – 2, Konica Dawid
- ♦ o I miejsce

FOT. MARCIN RACZKOWSKI

FOT. MARCIN RACZKOWSKI